

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 507

Vineri 27 februarie 1959

8 pagini 25 bani

O bună pregătire pentru lucrările practice agricole de primăvară

Lucrările practice agricole de primăvară se execută în decursul lunilor martie și aprilie și la începutul lunii mai, în agricultură, această perioadă se caracterizează printr-o mare diversitate de lucrări, răspândite pe terenurile de cultură, în livadă, în vie, la crescătoria de animale, în stupină, în pepinieră, în ateliere etc. Toate lucrările trebuie efectuate între anumite termene și într-o desfășurare organizată, planificată.

Este limpede că și practica agricolă a elevilor urmează să se întegreze în acest complex de lucrări, în ritmul general al muncilor agricole de pe teritoriul satului. Acest principiu de bază în predarea cunoștințelor agricole presupune o temeinică pregătire a practicii și o amănunțită organizare a ei, pe baza unui plan judicios întocmit, astfel ca zilele și orele rezervate pentru aplicațiile agricole de primăvară să fie folosite pe deplin, fără perioade de timp cînd elevii să nu aibă ce face.

Pentru elevii perioada de primăvară are o însemnătate deosebită nu numai pentru că acum se pot executa lucrări practice și demonstrații mai multe și mai variate decît în alte anotimpuri, dar și pentru că acestea au un pronunțat caracter didactic, instructiv. Cunoștințele de la lecțiile teoretice din timpul iernii — încă proaspete în mintea elevilor — se pot completa cel mai bine acum, primăvara, prin aplicarea lor pe teren.

În organizarea practicii agricole trebuie să avem în vedere două criterii conducătoare: obligativitatea respectării prevederilor programei și adaptarea la specificul condițiilor locale. În primul rînd se va întocmi un program de activitate, în care să fie prevăzute toate aplicațiile ce se pot executa în condițiile în care se află școala. Pentru aceasta este necesară o documentare prealabilă asupra posibilităților de care se poate dispune.

Prima problemă ce trebuie rezolvată în cadrul acestei documentări este aceea a locului unde se vor efectua aplicațiile practice cu elevii. În această privință, situațiile sînt variate. Unele școli au loturi cu o suprafață de teren suficientă ca să poată organiza principalele lucrări și demonstrații practice prevăzute în program. Alte școli, care nu dispun de un asemenea lot, vor căuta să organizeze aplicațiile practice pe terenurile gospodăriei colective, ale gospodăriei de stat sau ale altor instituții agricole din localitate. Condiții foarte bune pentru efectuarea aplicațiilor practice cu elevii prezintă, de exemplu, școlile de agricultură ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, organizate anume pentru a permite o desfășurare foarte variată de aplicații practice.

Se pot efectua aplicații practice și în gospodăriile părinților elevilor, colectivități sau întovărășiri, unde se pot găsi multe subiecte interesante de demonstrații agricole — de exemplu, repicatul răsadurilor de legume în răsadnite, lucrări de combatere a dăunătorilor la pomii roditori, creșterea păsărilor și animalelor mici etc.

După ce au fost stabilite locurile de aplicații, școlile vor lua legătura cu persoanele cu care vor conlucra: președintele gospodăriei colective, directorul gospodăriei de stat sau cel al școlii de agricultură, tehnicienii agricoli etc. Este necesar să fie folosit în cea mai mare măsură ajutorul oamenilor de specialitate, care trebuie să devină adevărați colaboratori ai profesorului în timpul perioadei de practică.

Școala nouă din comuna Giulești, raionul Sighet, are 7 săli de clasă, un laborator, local pentru internat, etc.

Trebuie stabilită, de asemenea, o legătură strînsă cu sfatul popular local, pentru a se organiza participarea elevilor la unele campanii agricole de primăvară sau la munca de folos obștească cu caracter agricol — cum ar fi, de exemplu, lucrările de întreținere a islazului comunal, lucrări de combatere a eroziunii solului cu fascine sau gîrdulețe de nuiele, plantări de pomi roditori, plantări de puiet silvici, înființări de grădini și parcuri de flori etc.

După stabilirea locurilor unde se va efectua practica și după asigurarea colaboratorilor se va întocmi, împreună cu aceștia, lista lucrărilor și demonstrațiile practice posibile a fi efectuate în condițiile date, precum și lista materialelor și uneltelor necesare. Apoi se poate trece mai departe, la întocmirea tabelelor cu repartizarea elevilor pe echipe și pe lucrări.

Spre deosebire de anii trecuți, cînd lucrările practice agricole se efectuau în cadrul predării științelor naturale, începînd din anul acesta în școlile satești practica face parte integrantă din cursul de cunoștințe agricole. Ea a căpătat acum un caracter tehnic mai pronunțat, prezintă cerințe mai mari. De aceea trebuie să existe o corelație perfectă între cunoștințele teoretice căpătate în clasă și aplicațiile practice pe teren. Dacă li se explică, de pildă, elevilor că semănatul se face cu mașina de semănat, în rînduri, atunci la practică trebuie să semene ei înșiși cu mașina, iar nu cu mîna, prin împrăștiere. De asemenea, deoarece li s-a explicat elevilor, la lecțiile teoretice, că terenurile agricole se pot prezenta, primăvara, în diferite stări de umiditate și de mărunțire, în funcție de felul solului și de lucrările agricole anterioare (de exemplu, ogorul de toamnă), trebuie să le dăm prilejul de a constata ei înșiși aceste situații pe terenurile gospodăriei. Această legătură între cunoștințele căpătate în sala de clasă și realitatea înconjurătoare este deosebit de necesară.

Iată de ce pregătirea practică de primăvară trebuie să constituie o preocupare serioasă pentru profesorii care predau cunoștințele agricole. Ei au datoria să utilizeze cit mai larg și cit mai bine posibilitățile pe care le găsesc în localitățile lor și, odată cu aceasta, să întegreze activitatea elevilor în realitatea locală, în efortul comun al oamenilor muncii de pe ogoare.

PETRE STĂNCULESCU

Crește ritmul construcțiilor școlare

În centrul muncitoresc Orlat-Sibiu, datorită creșterii numărului elevilor, vechiul local de școală devenise neîncăpător.

Cu sprijinul statului s-a ridicat de curînd o nouă clădire școlară cu săli de clasă spațioase, laboratoare, cu o cameră a pionierilor etc.

La efectuarea lucrărilor au contribuit părinții elevilor, elevii și cadrele didactice, care au prestat un mare număr de ore muncă voluntară. Aceasta a dus la ieftinirea construcției și la realizarea de însemnate economii.

În prezent elevii din comuna Orlat, fii de muncitori și țărani muncitori, au la dispoziție cele mai bune condiții de învățatură.

N. MANTA

★

Regimul burghez-moșieresc a lăsat ca amintire în comuna Cartojani o școală cu numai două săli de clasă, cu un mobilier în stare de paragină și fără material didactic.

Datorită grijii ce o poartă regimul nostru democrat-popular culturii și învățămîntului, școala din comuna Cartojani s-a mărit cu încă două săli de clasă și a fost înzestrată cu mobilier nou și cu material didactic suficient.

Dar nu numai atât. În

vara anului 1958, adunarea obștească a satului a hotărît ca, prin contribuția voluntară a sătenilor, localul școlii să se mărească cu încă trei săli de clasă, pentru ca școala să corespundă cerințelor ce rezultă din generalizarea învățămîntului de 7 ani.

Pînă acum, prin muncă voluntară și cu sprijinul sfatului popular, s-a asigurat transportul celor 60 m.c. de bușteni, 200 m.c. nisip și pietriș, 9.000 kg. ciment și s-a turnat fundația. În curînd, școala din Cartojani va primi în folosință noi săli de clasă, oferind copiilor și cadrelor didactice condiții dintre cele mai bune de muncă și învățatură.

M. TEODORESCU
Cartojani, raionul Videla

★

La școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Periam, raionul Sinicofaul Mare, regiunea Timișoara, s-au terminat recent ultimele lucrări de renovare a localului. Cu contribuția voluntară a părinților și cu sprijinul gospodăriei agricole colective „Dezrobirea” din localitate au fost refăcute instalațiile de lumină, apă și sanitar.

Ca rod al acestei colaborări, localul școlii este acum complet renovat.

P. COMLOȘAN

Se împlinesc 90 de ani de la nașterea eminenței pedagogice sovietice Nadejda Konstantinovna Krupskaja, tovarășa de viață și de luptă a marelui Lenin, care și-a consacrat o mare parte a activității sale studiilor celor mai importante probleme ale educației comuniste.

N. K. Krupskaja s-a format ca pedagog marxist în procesul luptei revoluționare. Profunda ei pregătire ideologică, ca și experiența ei pedagogică personală i-au dat posibilitatea să rezolve în mod just, de pe pozițiile marxism-leninismului, cele mai variate și dificile probleme ale educației și instrucției comuniste a tinerei generații. Lucrările sale au avut o importanță deosebit de mare în condițiile istorice concrete ale formării și dezvoltării științei pedagogice sovietice și își păstrează actualitatea pentru toți cei care activează în domeniul educației comuniste a tinerei generații.

Încă din tinerețe s-a preocupat Nadejda Konstantinovna Krupskaja de problemele pedagogiei. Înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, cercetările ei în acest domeniu urmăreau un dublu scop: să dezvăluie adevărata față a școlii din Rusia pre-revoluționară, caracterul ei exploatare de clasă, și să arate, în același timp, căile dezvoltării noii școli, școala socialistă, care urma să fie construită după victoria revoluției proletare. În acei ani Krupskaja elaborează o importantă lucrare de sinteză — „Învățământul public și democrația” — în care cercetează problema educației prin muncă și arată cum s-a modificat conținutul acestei noțiuni în funcție de condițiile economice generale și de clasă. Astfel, analizează de pe poziții marxiste concepțiile lui J. J. Rousseau și Pestalozzi, face cunoscute pentru prima oară în Rusia ideile pedagogice ale lui Bellers și Owen și expune în mod sistematic învățătura lui Marx și Engels despre legătura dintre învățământ și munca în producție, considerând-o ca o etapă superioară, socialistă a dezvoltării ideii educației prin muncă.

După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, din primele zile ale puterii sovietice, N. K. Krupskaja a participat activ la construirea școlii noi, socialiste, activând întâi în Colegiul Comisariatului Poporului pentru învățământ, și lucrând apoi, cu începere din 1929, în calitate de comisar adjunct al poporului pentru învățământ.

Ideile pedagogice elaborate de N. K. Krupskaja, bazate pe învățătura leninistă cu privire la rolul școlii în socialism, se referă la o sferă foarte largă de probleme ale educației și instrucției tinerei generații, centrate în jurul unui scop unic — educarea unor oameni noi, care să înțeleagă încotro merge dezvoltarea societății și să participe efectiv la construirea noii societăți. În lucrările sale N. K. Krupskaja s-a condus după principiile leniniste cu privire la legătura școlii cu politica, arătând diferența principială dintre poziția pedagogiei burgheze și aceea a proletariatului: în timp ce burghezia privește școala ca un mijloc al dominației ei de clasă, proletariatul o consideră ca un instrument menit să contribuie la lichidarea dominației de clasă a burgheziei și a împărțirii societății în clase.

O mare importanță teoretică și practică de actualitate au tezele Nadejdei Konstantinovna Krupskaja, elaborate pe baza indicațiilor lui Lenin, cu privire la legătura dintre învățământ și participarea elevilor la construirea socialismului, la înarmarea lor, pe această bază, cu concepția comunistă despre lume. Fiecare ramură a științei, afirmă Krupskaja trebuie pusă în slujba construcției socialismului. Ea cere ca toate obiectele de învățământ să fie preluate în strânsă legătură cu viața, cu producția, cu construcția socialistă, așa încât cunoștințele însușite în școală să servească scopului revoluționar de transformare a societății.

Bazându-se pe învățătura lui Marx, Engels și Lenin cu privire la căile de realizare a învățământului politehnic, N. K. Krupskaja s-a preocupat îndeaproape de problema conținutului acestuia și de mijloacele de îmbinare a instrucției cu munca productivă. Ea a subliniat că rolul școlii în construirea socialismului va fi cu atât mai mare cu cât nivelul învățământului politehnic va fi mai înalt, căci învățământul politehnic nu este numai o consecință a progresului tehnic, ci și un instrument al industrializării socialiste.

Krupskaja a rezolvat în mod just problema corelației dintre învățământul general și cel politehnic, dovedind o înțelegere profundă a unității dintre cunoștințele de cultură generală și munca practică în producție. Ea consideră că învățământul politehnic nu

O eminentă reprezentantă a pedagogiei socialiste

constă numai în familiarizarea elevilor cu principiile științifice fundamentale ale tuturor proceselor de producție, ci și în însușirea priceperilor și deprinderilor de muncă practică. Ea precizează că activitatea elevilor în cadrul politehnizării învățământului nu trebuie considerată ca un obiect de sine stătător, ci ca un sistem unic, care să străbată toate disciplinele.

N. K. Krupskaja acordă o mare importanță atelierelor școlare, care ca munca din cadrul lor să fie strâns legată de producție. Pentru a preveni ruptura dintre munca în atelierul școlar și viață — arată ea — este necesar ca programa activității în cadrul acestora să fie astfel întocmită, încât să dea elevilor posibilitatea să-și lărgescă orizontul politehnic și, în același timp, să producă bunuri care să aibă o valoare socială.

Ideea îmbinării instrucției cu munca în producție străbate ca un fir roșu întreaga operă a Nadejdei Konstantinovna Krupskaja și reprezintă o trăsătură caracteristică a sistemului ei pedagogic. În mai toate lucrările sale ea a arătat necesitatea participării elevilor la munca în producție, atât în industrie cât și în agricultură. Totodată, ea a acordat o deosebită importanță alegerii juste de către elevi a profesiei, cerind chiar să se elaboreze o metodă științifică a muncii pedagogice în vederea alegerii profesiei.

N. K. Krupskaja s-a ocupat într-un număr mare de articole de teoria și metoda educației în școala sovietică. Socotind că școala trebuie să rezolve zi cu zi sarcina formării concepției comuniste despre lume a elevilor și a înarmării lor cu înaltele calități morale ale omului comunist, ea cere pedagogilor să subordoneze acestor sarcini întreaga muncă instructiv-educativă. O mare importanță actuală au îndrumările Nadejdei Konstantinovna Krupskaja cu privire la educarea elevilor în spiritul ateismului militant. Ea se ridică împotriva tratării simpliste a acestei probleme educative foarte complexe și arată necesitatea unei lupte ferme, consecutive, împotriva rămășițelor religioase, împotriva concepțiilor vechi.

Arătând că principala sarcină a educației este de a învăța pe copii să trăiască și să muncească în colectiv N. K. Krupskaja pornește, în determinarea rolului educativ al colectivului de copii, de la faptul că scopul și sarcinile educației comuniste pot fi realizate cu succes numai în condițiile organizării vieții și activității elevilor pe baza aceluiași principii după care este organizată viața oamenilor în societatea socialistă.

Numerai în colectiv — spunea ea — se creează condiții optime pentru dezvoltarea unei personalități multilaterale, capabile să gândească limpede și să acționeze organizat. Colectivul de copii nu se educă prin vorbe sau prin povestiri, subliniază Krupskaja, ci prin organizarea copiilor într-o muncă serioasă, linzind spre un scop care se contopește cu scopul pentru care luptă întreaga societate socialistă. Astfel, teoria colectivului de copii elaborată de Krupskaja dezvăluie legătura dintre școală și societate în condițiile în care școala este folosită ca instrument de transformare comunistă a societății.

Elaborând problemele formării colectivului de copii, N. K. Krupskaja s-a ocupat totodată de îmbinarea formelor de muncă colectivă cu cele de activitate individuală, a acordat o mare atenție organizațiilor de pionieri și de comsomol în școală, s-a oprit asupra educării atitudinii comuniste față de muncă și asupra formării disciplinei conștiente, asupra prieteniei dintre copiii de diferite naționalități. Ea a subliniat în repetate rânduri că una dintre condițiile cele mai importante pentru asigurarea eficienței educației este dragostea educatorilor față de copii, dorința de a-l înțelege, de a se baza pe experiența lui, de a trezi în el forțe noi.

O înaltă prețuire a acordat Krupskaja muncii nobile a învățătorului și profesorului, rolului acestora în instruirea poporului, subliniind în mod deosebit rolul învățătorului de la țară ca propagandist al politicii partidului. Ea a ținut, în tot decursul activității sale, o legătură foarte strânsă cu cadrele didactice, chemându-le să-și perfecționeze necontenit pregătirea, să învețe în mod sistematic și adncit marxism-leninismul.

N. K. Krupskaja a examinat întotdeauna problema educației comuniste în legătură strânsă cu sarcinile arzătoare ale construirii socialismului. Subliniind necesitatea educării copiilor și tineretului în spiritul înalțelor calități morale proprii omului nou, ea pornea în primul rând de la sarcinile și cerințele construirii societății socialiste. Tocmai acest fapt dă o mare valoare teoretică și practică ideilor sale pedagogice, le face să fie atât de actuale. Tocmai de aceea lucrările ei ne ajută să educăm copiii și tineretul în spiritul colectivismului și al dragostei de muncă, al patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul principiilor înalte ale moralei societății noi, în spiritul marxism-leninismului.

Răspîndirea lucrărilor Nadejdei Krupskaja în țara noastră

Ideile pedagogice ale Nadejdei Konstantinovna Krupskaja sînt astăzi cunoscute și aplicate creator în practica educativă de tot mai mulți educatori din țara noastră.

Înainte de 23 August 1944, ideile sale pedagogice, date mai precise despre lupta ei pentru educația comunistă a tineretului războțean cu greu spre oamenii școlii, deoarece regimul burghez-moșieresc căuta să împiedice răspîndirea unor astfel de idei. Totuși în presa de partid sau influențată de partid se publicau uneori și astfel de date.

După eliberarea țării noastre, în anii anteriori Reformei învățământului, numele Nadejdei Krupskaja începe să fie tot mai cunoscut de către învățătorii și profesorii dornici să afle cât mai multe despre viața și înfăptuirile marelui popor sovietic. E drept că în această etapă cunoașterea ideilor ei pedagogice era grea, datorită faptului că nu existau traduceri din opera ei pedagogică. În schimb, în preajma Reformei învățământului, cadrele noastre didactice au avut la îndemînă unele lucrări sintetice de informare asupra școlii și pedagogiei sovietice, ca, de pildă: „Despre pedagogia în U.R.S.S.” de Mihail Roller (apărută în 1945 și reeditată ulterior, încă în două ediții) și „Pedagogia și școala în U.R.S.S.” de Stanciu Stoian (apărută în 1946). În lucrările amintite, autorii au insistat și asupra ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaja și importanței lor asupra dezvoltării pedagogiei sovietice.

O imagine mai amplă asupra concepției sale pedagogice o vor căpăta cadrele noastre didactice abia în 1949, citind paginile consacrate Nadejdei Krupskaja în manualul de „Istorie a pedagogiei”, precum și traducerea studiului monografic „Viața și activitatea pedagogică a Nadejdei Konstantinovna Krupskaja” de N. Konstantinov.

În 1949 apare pentru prima oară în presa noastră pedagogică și un scurt articol — „Doi mari pedagogi sovietici: N.K. Krupskaja și A.S. Makarenko” (Gazeta învățământului — An. I, nr. 31, noiembrie 1949) — care, fără a avea pretenția de originalitate, prezintă corect unele din ideile de bază ale Nadejdei Krupskaja.

Pînă în 1951, cunoașterea directă a operei pedagogice a Nadejdei Konstantinovna Krupskaja n-a fost accesibilă decît pentru acei care cunoșteau limba rusă. În 1951 apare traducerea în limba romînă a culegerii „Despre pionieri”.

În 1952 a apărut traducerea volumului „Opere pedagogice alese” de N. K. Krupskaja, care a cunoscut o caldă prețuire din partea cadrelor didactice.

Traducerea unor studii sovietice despre opera pedagogică a Nadejdei Krupskaja, publicate în anul 1951, a facilitat înțelegerea mai adîncă a importanței moștenirii ei pedagogice pentru educația comunistă a tineretului. În acest sens, amintim de traducerea în limba romînă a studiului intitulat „N.K. Krupskaja despre educație și instrucție” de acad. prof. N. Konstantinov.

În anul 1955, Direcția generală a așezămintelor culturale din Ministerul Culturii din R.P.R. a tradus și tipărit broșura: „N. K. Krupskaja: Despre literatură pentru copii și îndrumarea lecturii micilor cititori”.

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R. în legătură cu îmbunătățirea învățământului de cultură generală din 13 iulie 1956 prevedea, printre altele, și introducerea învățământului mixt în școlile de cultură generală din R.P.R. Pentru a ajuta cadrele didactice în efortul lor de a realiza cu succes această sarcină, a fost publicată în „Revista de pedagogie” (nr. 5, mai 1956) tradu-

cerea articolului Nadejdei Krupskaja despre „Învățământul mixt”. Articolul a fost studiat și discutat amănunțit în multe școli din țară. Pe baza lui s-au alcătuit referate care, dezbătute în consiliile pedagogice, au dus la luarea de măsuri concrete, adecvate, în vederea dobîndirii unor realizări importante în aplicarea învățământului mixt în școlile noastre.

Răspîndirea ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaja pe calea conferințelor publice a constituit, deseori, o formă rodnică de propagandă, uzitată în întreaga țară. Ideile pedagogice ale Nadejdei Krupskaja fertilizează gîndirea pedagogică nouă și practica educativă înaintată din R.P.R. Astfel, în Revista de pedagogie — nr. 10 din octombrie 1958 — a apărut studiul „N.K. Krupskaja și unele probleme ale învățământului politehnic” în care sînt prezentate principalele sale idei despre învățământul politehnic și actualitatea lor pentru dezvoltarea școlii noastre. În multe lucrări pedagogice originale apărute în ultimul timp, operele Nadejdei Krupskaja sînt citate la bibliografie ca lucrări de bază.

În acest an, Editura de stat didactică și pedagogică și-a propus să traducă și să tipărească în limba romînă volumul N. Krupskaja „Opere pedagogice alese”, editat de Ucpedghiz în 1957. Tipărirea acestui volum va însemna, desigur, pentru răspîndirea ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaja în țara noastră, un eveniment îmbucurător.

Răspîndirea și aplicarea creațiilor a ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaja au fost de mare ajutor dezvoltării școlii și pedagogiei din R.P.R.

Sărbătorirea împlinirii a 90 de ani de la nașterea ei înseamnă și în țara noastră un prilej fericit de intensificare a activității de cunoaștere și răspîndire a ideilor sale pedagogice.

Insemnări despre munca organelor raionale de învățămînt

Cum să facem ca munca noastră să fie operativă și eficientă, concretă și de conținut — aceasta ne-a preocupat cu deosebire, în ultima vreme. Ca urmare, după ce am luat o serie de măsuri organizatorice în secție, am trecut la îmbunătățirea activității noastre de îndrumare și control adoptînd sistemul de muncă în brigăzi. Numai în trimestrul I brigăzile secției compuse din cîte patru inspectori au îndrumat și controlat opt secții raionale, lucrînd în fiecare raion de la 15 la 18 zile. Primul obiectiv al brigăzilor noastre a fost îmbunătățirea muncii de îndrumare și control a secțiilor raionale.

Punctul de plecare al analizei activității secțiilor raionale au fost planurile lor de muncă. Studiindu-le cu atenție, brigăzile noastre au găsit lucruri interesante. Astfel, în planul de muncă trimestrial al secției Olteni erau prevăzute unele obiective concrete și importante ca: urmărirea conținutului și a melodiei orelor educative, o constatare tematică cu diriginții, analiza activității a două camine culturale, organizarea unei brigăzi mixte de control cu sprijinul secției agricole în vederea îndrumării cercurilor agrotehnice, ridicarea nivelului profesional și ideologic al inspectorilor metodiști etc.

Obiectivele prevăzute în planul de muncă al secției de învățămînt și cultură a raionului Zimnicea arată de asemenea o orientare spre problemele principale ale școlii.

În general putem spune că în ultimul timp colectivele noastre de inspectori se orientează tot mai mult spre conținutul și nivelul ideologic-politic al învățămîntului. Se remarcă o preocupare generală pentru îmbunătățirea muncii educative din școală. Pe regiune în cursul primului trimestru s-au organizat 16 consfătuiri cu diriginții efectuîndu-se cu acest prilej nu numai un schimb de experiență, dar și îndrumarea necesară diriginților în legătură cu conținutul și metoda desfășurării orelor educative.

Demn de subliniat este și preocuparea unor secții de învățămînt ca Giurgiu, Turnu Magurele, Roșiori, Oltenița și Alexandria pentru organizarea și funcționarea regulată și în bune condiții a unor centre de pregătire a fiilor de muncitori, de țărani colectivști și întovărășiți.

Se impune să remarcăm însă că există și o serie de lipsuri în sistemul de muncă al secțiilor.

Planurile de activitate ale unora din ele vădese lipsa de orientare în urmărirea și rezolvarea problemelor importante și de actualitate, cuprind obiective cu caracter general și sar-

cini neesențiale. De pildă, în planul de muncă al secției Urziceni era prevăzut că: „în toate școlile electrificate se vor instala sonerii, în toate școlile se vor instala cuiere, ștergători și răzătoare“. În planul de muncă al secției Alexandria era prevăzută „sprimărirea căminelor culturale pentru organizarea de baluri, controlul aparatelor de radio, baterii și piese stricate etc.“.

Înlăturarea rutinei n-a fost ușoară. Unii inspectori raionali ca, de pildă, cei din Videle, au încercat să-și apere planurile ca fiind întocmite după principii pedagogice. În realitate însă, aceste planuri nu urmăreau decît în linii cu totul generale îndrumările pedagogice, ele de fapt neținînd în nici un fel seama de indicațiile acestora cu privire la necesitatea de a lega planul de muncă de problemele concrete ale muncii școlilor din raion, de sarcinile actuale ale acestora.

O altă lipsă a unor secții de învățămînt raionale ale regiunii București este insuficiența muncii de control și îndrumare. Unele din colectivele de inspectori se deplasează rar pe teren, și deplasările lor nu sînt pregătite pe baza unui instructaj temeinic. De aceea, și aceste puține inspecții au caracter formal, deseori sînt simple vizite care se termină cu procese verbale dulcele ori cu aspre rechizitorii la adresa cadrelor didactice. Fenomenul a fost observat atît în raionul Urziceni cît și în raioanele Alexandria și Slobozia.

Studiînd multe din procesele verbale, am constatat că ele nu cuprind sarcini precise, cu termene și răspunderi nominale, astfel ca să se poată urmări îndeplinirea lor și au un caracter lozincard: „să se lupte pentru realizarea unui învățămînt de calitate“, „cadrele didactice să depună interes pentru ridicarea nivelului de pregătire“, „să se lupte pentru menținerea lui departe a procentului de sută la sută al frecvenței“ etc..

Neglijarea pe perioade lungi a unor discipline sau sectoare ale învățămîntului este încă una din lipsurile unor secții de învățămînt. Astfel, învățămîntul preșcolar este subapreciat necontrolîndu-se cu anli conținutul diferitelor activități. De asemenea, activitatea sportivă nu se bucură de atenția cuvenită, fiind socotită dexteritate.

S-a observat că directorii de școli nu se ocupă îndeaproape de îndrumarea activității instructiv-educative și că deseori ei se limitează la repartizarea orelor și la soluționarea citorva sarcini administrative, fără să aibă în vedere îndrumarea procesului de învățămînt și activitatea metodică din școli, fără să se ocupe de sprijinirea

cadrelor didactice cu mai puțină experiență și de numeroase alte probleme pe care le ridică activitatea de învățămînt. Cauza rezidă în aceea că secțiile raionale nu se ocupă de îmbunătățirea muncii cu directorii. Ședințele cu aceștia sînt artificiale, încărcate întotdeauna cu rapoarte, discuții, comunicări de ordine, circulare și dispoziții. Ele nu sînt folosite pentru a da directorilor îndrumări substanțiale, concrete și de conținut.

Aceste lipsuri n-au fost numai înregistrate de brigăzile noastre, ci s-au asigurat condiții pentru înlăturarea lor. Brigăzile și-au prezentat concluziile la sfîrșitul perioadei de control în fața colectivelor de inspectori raionali. La analiza concluziilor lor au participat secretarul comitetului raional de partid cu problemele de propagandă și agitație, vicepreședintele comitetului executiv al sfatului popular raional și secretarul comitetului raional U.T.M. Brigăzile au trasat sarcini concrete pentru secțiile raionale de învățămînt și cultură și au făcut — pentru îmbunătățirea muncii — propuneri organelor locale de partid și de stat. O serie de probleme au fost rezolvate pe loc prin sprijinul inspectorilor regionali.

Am constatat că multe din școlii și din secțiile raionale s-au obișnuit „să răsufle ușurate“ după inspecție, fără ca să întreprindă nimic pe linia indicațiilor primite. De aceea, în luna februarie inspectorii noștri au făcut cîte o deplasare în raioanele de care răspund pentru a urmări, printre altele, în ce măsură au fost rezolvate sarcinile trasate de brigăzile care le-au vizitat anterior.

O mare atenție o dau inspectorii regionali pregătirii ideologice și profesionale a activului secțiilor raionale. În ultima vreme au loc din ce în ce mai multe discuții individuale și colective pe teme de pedagogie, ideologic-politice, de specialitate etc. Ne-am propus de asemenea să dăm mai multă atenție generalizării metodelor bune de muncă de la secții și din școlii, ședințelor de analiză care urmează fiecărei inspecții, intensificării muncii de cercetare pe teme ca: „Închegarea colectivelor de pedagogi în regiunea noastră“, „Cum și ce studiază cadrele didactice“, „Cauzele rămînerii în urmă la învățatură“ ș.a.

Atenția secției noastre regionale de învățămînt se va îndrepta înspre întărirea activității secțiilor raionale, în așa fel încît acestea să rezolve cu cele mai bune rezultate sarcinile ce izvorăsc pentru învățămînt din documentele de partid și de stat.

EMIL BILDESCU
șeful secției de învățămînt și cultură a regiunii București

Pregătiri pentru consfătuirile regionale ale educatoarelor

În învățămîntul preșcolar se fac intense pregătiri în vederea consfătuirilor regionale ce vor avea loc în cursul lunii martie. În acest an, la consfătuiri se va dezbate problema „jocurile didactice și importanța lor“.

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor, secția de învățămînt a raionului I.V. Stalin din Capitală a luat din timp o serie de măsuri. Astfel, metodiștii secției și-au intensificat munca de control și îndrumare, în special la activitățile privitoare la jocuri didactice. De asemenea, ei culeg material pentru popularizarea celor mai bune procedee de organizare și desfășurare a jocurilor didactice.

În vederea consfătuirilor s-a organizat în raion o ședință cu directoarele de instituții preșcolare, în cadrul căreia s-a prezentat referatul „Cum îndrumăm educatoarele în confecționarea materialului didactic“.

Străduindu-se să întîmpine consfătuirile cu noi realizări, educatoarele împropătează materialul didactic al grădinițelor, confecționează jocuri care vor fi prezentate în cadrul unor expoziții.

M. DOLIGOSEV

Jocuri didactice

experimentate în grădinița noastră

În anul acesta, la consfătuirile educatoarelor, care vor avea loc în luna martie, se va dezbate problema folosirii jocurilor didactice, mijloc important de pregătire a copiilor pentru școala elementară.

Înțelegînd însemnătatea acestor jocuri, educatoarele de la grădinița noastră au căutat să le utilizeze cît mai larg. Iată, bunăoară, cîteva jocuri folosite la grupa mare, acum, în cea de a doua jumătate a anului școlar.

Unul dintre aceste jocuri urmărește să le formeze copiilor obișnuința de a despărți prima silabă dintr-un cuvînt. Copiii sînt aranjați în cerc deschis. Pentru desfășurarea jocului sînt necesare tablouri ce ilustrează diferite obiecte, de exemplu, obiecte a căror denumire începe cu silaba „co“ (covor, copac, cocoș, covrig). Sînt de asemenea necesare și ilustrații reprezentînd alte obiecte — bunăoară, o sapă, o cană, un șorț etc. Ilustrațiile rămîn pe masa educatoarei, iar copiii primesc plicuri cu jetoane ce reproduc aceste ilustrații.

Pentru întuirea materialului, educatoarea cere copiilor să observe ce reprezintă fiecare jeton din plicurile lor. Apoi alege, dintre ilustrațiile aflate pe masa ei, cocoșul de exemplu și îl arată copiilor, rostind totodată clar cu fața spre ei cuvîntul „cocoș“. După aceea îl expune pe tablă, pentru a putea fi văzut bine de toți copiii. Procedeează la fel cu celelalte ilustrații ce reprezintă covorul, copacul și covrigul. Cînd ajunge la tabloul ce reprezintă sapa, îl ține în fața copiilor mai mult timp și pronunță accentuat cuvîntul „sapă“. Dacă copiii sezează că acest cuvînt nu începe cu „co“, nu mai e nevoie ca educatoarea să-i întrebze cu ce silabă începe acest cuvînt ci numai să precizeze că nu se potrivește cu celelalte cuvinte, deci trebuie dat la o parte. În felul acesta se procedează și cu tablourile ce reprezintă cana și șorțul. Pe tablă rămîn expuse numai tablourile ce reprezintă obiecte a căror denumire începe cu „co“.

Apoi, educatoarea rostește aceste denumiri, despărțind la toate prima silabă. În continuare, ea cere copiilor să alege și el din plicurile lor jetoanele reprezentînd obiecte a căror denumire începe cu „co“ și să le pună pe masă, lăsîndu-le pe celelalte în plicuri. Pe măsură ce copiii îndeplinesc această lucrare, educatoarea le cere să pronunțe corect denumirile, despărțind silaba „co“. Jocul se repetă pînă cînd educatoarea constată că toți copiii îl execută corect. După aceea educatoarea trece la complicarea jocurilor, punînd copiilor întrebări ca: „Să vedem cu ce încep cuvintele „masă“, „sobă“, „dulap“.

Un alt joc didactic experimentat la grădinița noastră este jocul denumit „Ghicește și

termină cuvîntul“, care îi ajută pe copii să despărteze cuvintele în silabe. Copiii sînt așezați pe scaunele aranjate în semicerc în jurul educatoarei. Aceasta se pregătește să pronunțe în fața lor o serie de cuvinte cu care s-au familiarizat la alte jocuri (scaun, dulap, sobă etc.). Le atrage însă atenția asupra faptului că nu le va spune întreg cuvîntul, ci numai prima parte a lui, lăsîndu-i pe ei să-l completeze. Ea va exemplifica pe loc jocul cu un cuvînt. De exemplu: „eu spun „sca“... iar voi veți răspunde „ră“. Astfel copiii vor vedea că din ceea ce a spus educatoarea și din completarea lor s-a format cuvîntul „scară“.

Jocul începe. Educatoarea rostește cite o silabă cerînd nominal cite unul copil să completeze cuvîntul cu cealaltă silabă (Se folosesc în general cuvinte alcătuite din cite două silabe și, așa cum am mai spus, bine cunoscute copiilor). Trepătat, întrebările educatoarei se accelerează, iar copiii sînt nevoiți să completeze în același ritm.

Pentru complicarea jocului, în locul educatoarei trece unul dintre copii. Pe rînd, jocul acesta este ocupat de cel ce completează primii cuvintele. Jocul se încheie astfel; copiii repetă în cor cuvintele despărțite în silabe, ritmate de bătaia educatoarei cu creionul în masă.

Printre jocurile care îi atrag mult pe copii se numără și jocul: „Ghici ce este“. Menit să verifice deprinderile lor de analiză și sinteză a cuvintelor.

Copiii sînt aranjați tot în cerc deschis. Pentru desfășurarea jocului sînt necesare ilustrații (așezate pe masa educatoarei) și plicuri cu jetoane (aflăte pe mesele copiilor). Copiii întuiesc atît ilustrațiile cît și jetoanele. Apoi, educatoarea le spune că trebuie să alege dintr-un tablou și jetoane pe acela care reprezintă cuvîntul ale cărui silabe de la început și de la sfîrșit le rostește ea. De exemplu, ea rostește silabele „ca“ și „să“. Copilul indicat de ea va alege jetonul și tabloul care înfățișează o casă.

Pentru complicarea jocului, educatoarea cere copiilor să alege jetoane ilustrînd obiecte a căror denumire are trei silabe — de exemplu, mașină. Ea verifică apoi dacă toți copiii au ales corect jetoanele, cerîndu-le să arate de ce au ales un jeton și nu altul. Astfel copiii sînt obligați să rostească și ei pe silabe cuvintele care alcătuiesc jocul.

Aceste jocuri îi obișnuiesc pe copii să facă generalizări legate de construcția cuvintelor, generalizări deosebit de necesare pentru însușirea citit-scriului de mai tîrziu.

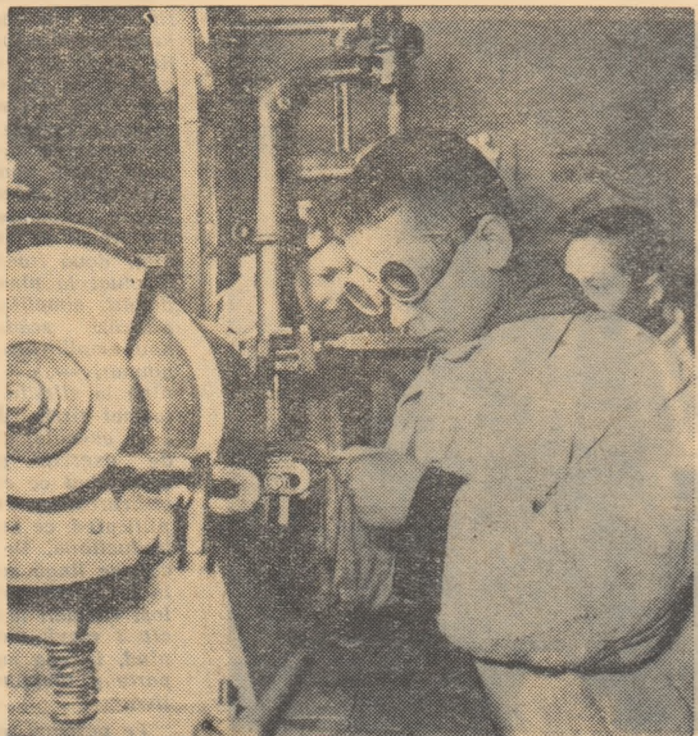
Educatoare
EUGENIA BONCIU
Slatina
regiunea Pitești

În sprijinul agriculturii socialiste

În fiecare seară, la Școala elementară de 7 ani din satul nostru. Tîncăbești, se întîlnesc la cercul agrozootehnic peste 25 de țărani întovărășiți și individuali.

Am pornit la această muncă de prin luna noiembrie anul trecut. Lecțiile, care sînt adesea însoțite de diafilme foarte interesante, le predau profesoara Margareta Panait și învățătorul Mihail Moga. Pînă acum ni s-au prezentat 16 lecții și 16 diafilme privind cultura cerealelor, legumicultura, creșterea animalelor, combaterea dăunătorilor etc.

PETRE MATEI
țaran întovărășit
Tîncăbești

În atelierul Școlii medii nr. 3 din Tîrgoviște, elevii dobîndesc importante deprinderi practice.

Cercul de fizică de la școala de 7 ani din comuna Vama are o activitate rodnică. Într-o sedință a cercului se fac experiențe de măsurare a temperaturii corpurilor. (Fotografie executată de pionierul Miron Vasile, membru al secției de fotografi-amatori din cercul de fizică).

Tinerii fizicieni desfășoară o activitate interesantă

Mulți elevi de la școala de 7 ani din comuna Vama, raionul Cimpulung, lucrează în cercul de fizică al școlii, desfășurând în cadrul lui o activitate bogată și interesantă.

Cu contribuția părinților școala a amenajat un laborator al cercului, inzestrat cu instrumente și aparate pentru efectuarea experiențelor. Sub conducerea profesorului de specialitate a fost stabilită tematica activității cercului. Aceasta prevede, printre altele, confecționarea de material didactic necesar pentru lecții, efectuarea de experiențe demonstrative, expuneri despre viața și opera unor fizicieni de seamă, despre descoperirile în diferite domenii ale fizicii. De exemplu, cu prilejul sărbătoririi a 100 de ani de la nașterea marelui savant rus A.S. Popov, cercul va organiza o sedință festivă în cadrul căreia vor fi făcute cunoscute tuturor elevilor marile descoperiri ale acestuia în domeniul radiofoniei.

O activitate pe care membrii cercului au primit-o cu mult interes a fost înființarea unei secții de fotografi-amatori. Unii elevi au și învățat în această secție să minuiască aparatul de fotografiat, să dezvolte și să execute fotografii. Cercul își propune să alcătuiască albume și fotomontaje care să popularizeze realizările școlii.

Schimb rodnic de experiență

De curind un grup de elevi, studenți și profesori de la Institutul pedagogic de învățători din Timișoara au vizitat Institutul pedagogic de învățători din Cluj. Această vizită a dat prilejul de a se realiza un bogat schimb de experiență între cele două institute.

Vizitatorii au asistat la desfășurarea unor lecții în clasă și în laborator, au cunoscut activitatea cabinetului pedagogic și a cercului electrotehnic, unde au asistat la desfășurarea unei lucrări practice — montarea unui transformator de curent.

De asemenea, ei au ascultat o conferință pe tema „Premisele psihologice ale formării conduitei morale a elevilor”.

Bogat în roade, schimbul de experiență între viitorii învățători va contribui la îmbunătățirea muncii lor.

Consfătuire cu diriginții

Un valoros schimb de experiență a avut loc de curind între diriginții din raionul Zimnicea. Ca acest prilej s-au dezbătut metodele folosite de diriginții de la școala de 7 ani din Zimnicea în scopul educării elevilor în spiritul moralei comuniste. Consfătuirea a fost de un real ajutor pentru îmbunătățirea muncii diriginților.

In legătură cu predarea matematicii

...la clasa a VII-a

În munca mea de predare a matematicii mă ocup în mod deosebit de elevii clasei a VII-a, ținând seama în primul rând de faptul că o bună parte din ei își vor încheia anul acesta învățătura într-o școală de cultură generală, îndreptându-se spre învățământul profesional. Pe de altă parte, însuși conținutul programei impune o preocupare specială pentru clasa a VII-a, datorită volumului mare de cunoștințe, ca și datorită varietății acestor cunoștințe: algebră elementară, elemente de geometrie plană, de trigonometrie și de geometrie în spațiu.

Grija mea se îndreaptă spre folosirea celor mai potrivite metode în predare a noilor cunoștințe și mai ales în formarea deprinderilor de calcul la elevi. De aceea, cum e și firesc, caut să pregătesc în mod temeinic fiecare lecție, punind accentul pe metodele de predare a noilor cunoștințe și de fixare a lor.

În explicarea noilor cunoștințe merg pe linia ridicării de la particular la general, pornind de la exemple concrete simple pentru a mă ridica la formula generală sau la teorema ce trebuie demonstrată. La algebră, de exemplu, mă sprijin în majoritatea cazurilor pe cunoștințele primite de elevi în clasele anterioare la aritmetică. În general, explicarea noilor cunoștințe o realizez cu ajutorul elevilor, urmînd să le stimulez, prin întrebări bine alese, gîndirea.

Pentru fixarea cunoștințelor predate și pentru formarea deprinderilor de calcul, caut să aleg cu grijă exercițiile sau problemele astfel încît, cu ajutorul lor, elevii să înțeleagă și să rețină chestiunile teoretice, să învețe a efectua corect și rapid calculul algebric și să rezolve cu ușurință probleme de geometrie.

O mare atenție acord organizării materiei, urmînd prin aceasta realizarea unor legături permanente între diferitele capitole. Desigur, înlănțuirea logică în predare este aceea prevăzută în program, dar caut ca elevii să aibă tot timpul proaspătă în minte materia parcursă. Pentru aceasta reflectez foarte mult asupra felului cum trebuie să reiau, la fiecare lecție, cunoștințele predate anterior. De exemplu, predînd capitolul privitor la elemente de trigonometrie (definițiile funcțiilor trigonometrice, rezolvarea triunghiului dreptunghic și folosirea tabelelor trigonometrice), mi-am propus să revin asupra acestor cunoștințe, prin aplicații, atunci cînd voi preda arile, elemente de geometrie în spațiu etc.

Buna organizare a predării materiei mă ajută totodată să cîștig mai mult timp pentru formarea deprinderilor de calcul algebric și de rezolvare a problemelor de geometrie. De exemplu,

după ce am predat capitolul „Relații metrice în triunghiul dreptunghic”, cînd am ajuns la capitolul „Poligoane regulate”, înainte de a demonstra formulele am calculat cu elevii mărimea laturii și a apoteimei depinzînd de raza cercului circumscris. Pe baza acestor calcule elevii înșiși au dedus formulele respective.

În predarea matematicii la clasa a VII-a intuiția ocupă încă un loc de seamă. Se pune însă acum problema stabilirii raportului just între intuiție și demonstrație. Iată un exemplu privitor la felul cum am încercat să rezolv această problemă. Predînd teoremele de geometrie, m-am preocupat să le formeze elevilor mai întîi imaginea reală asupra textului unei teoreme, folosind pentru aceasta desene la tablă, planșe și material didactic confecționat împreună cu elevii. Nu neglijez însă nici demonstrația, avînd grijă ca elevii să înțeleagă că la orice teoremă se impune demonstrația, deoarece numai astfel afirmația făcută în concluzie, pe baza ipotezei, poate fi considerată ca adevărată. Atunci cînd nivelul cunoștințelor predate în clasa a VII-a nu permite demonstrarea unei teoreme sau a unei formule, acord o și mai mare atenție intuiției, folosind o larg pentru înțelegerea teoremei sau a formulei ca și pentru fixarea acestora. De exemplu, dîndu-le elevilor formula volumului piramidei prin secțiuni într-o prismă voi folosi

intuiția pentru a le arăta că aceasta este a treia parte din volumul prisme cu baza și înălțimea egală cu ale piramidei și le voi cere chiar să confecționeze prisme și să facă secționările respective.

Acord multă grijă alegerii temelor pe care le dau spre rezolvare acasă și controlului efectuării lor. Cîntăresc cu minuțiozitate contribuția pe care o poate aduce efectuarea fiecărei teme atît la fixarea cunoștințelor și la pregătirea elevilor pentru înțelegerea lecțiilor următoare, cît și la dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă. Controlez caietele elevilor cel puțin o dată pe lună. Cu prilejul corectării caut să desprind greșelile frecvente și comune mai multor elevi. Apoi, pentru înlăturarea lor, dau elevilor teme special alese.

Obişnuiesc să dau și scurte lucrări de control, care cuprind exerciții asemănătoare cu cele date spre rezolvare acasă. Aceasta îmi dă prilejul să verific deprinderile de muncă independentă ale fiecărui elev.

Predarea matematicii cere ca profesorul să depună multă grijă în munca lui și aceasta mai ales la clasa a VII-a pentru că, o dată cu absolvirea acestei clase, elevii vor face primul pas în viață. Personal îmi îndrept eforturile spre a asigura ridicarea însușirii matematicii de către elevii mei pe o treaptă tot mai înaltă.

MARIA SANDULESCU
profesoară la Școala nr. 121
din București

...la clasa a V-a

În predarea matematicii la clasa a V-a, capitolul „Fracții ordinare” ocupă un loc important, atît pentru asigurarea înțelegerii de către elevi a cunoștințelor pe care le vor studia ulterior, cît și pentru aplicațiile extrem de largi pe care le au fracțiile ordinare în numeroase domenii ale activității practice. Iată de ce lecțiile din cadrul acestui capitol, ca și lecțiile de verificare care a însușirii cunoștințelor din întreg capitolul trebuie să li se acorde o deosebită importanță.

O condiție esențială pentru succesul acestor lecții — ca de altfel pentru succesul oricărei lecții — este pregătirea profesorului. Dacă cei mai mulți dintre profesori înțeleg acest lucru, mai sînt unii care îl pri-

vesc cu superficialitate, cu ușurință, fapt care duce nu numai la desfășurarea unor lecții lipsite de sistematizare, dar și la greșeli destul de grave. O asemenea situație ilustrează, de exemplu, lecția de verificare a cunoștințelor cu privire la fracții ținută la clasa V-a „A” a Școlii de 7 ani Nr. 7 din Băneasa de către profesorul A. Vasilescu.

Prima elevă chemată la tablă de către profesor a răspuns corect la cîteva întrebări, dînd definiția fracției, arătînd cum se numesc termenii ei, ce este fracția subunitară, supraunitară, echiunitară. Aceleași întrebări au fost puse și clasei, care însă s-a descurcat mult mai greu. Mulți elevi, bunăoară, au confundat numărătorul cu numitorul. Profesorul a trecut totuși cu indiferență peste acest fapt.

Întreaga lecție de verificare s-a desfășurat la întîmplare, fără un fir conducător, fără logică. N-au fost respectate nici cele mai elementare cerințe metodice. De exemplu, s-au dat două fracții pentru comparație, dar acestea au rămas necomparate și s-a trecut la adunarea altor două fracții. S-au efectuat la nimereală adunări, simplificări, amplificări, scăderi, din nou amplificări, din nou adunări — și tot așa pînă la sfîrșitul orei. Și tocmai tîrziu, după ce s-au executat tot felul de exerciții, profesorul a întreat ce este simplificarea, ce este fracția ireductibilă. De remarcă, pe lângă aceasta, că în tot cursul lecției n-au fost chemați la tablă decît 3 elevi, clasa rămînd, în cea mai mare parte a timpului, inactivă.

Pe parcurs elevii au făcut o serie de greșeli destul de grave, care au rămas însă necorectate

de profesor. Bunăoară, au afirmat că 15 împărțit la 30 fac 2, că 5 împărțit la 30 fac 6, că 10 este egal cu 2 și cu 5, că 15 este egal cu 5 și cu 3 etc. Adesea s-au folosit termeni sau formulări improprii, afirmîndu-se, de exemplu, că fracția se „înmulțește” atunci cînd era vorba de amplificare, sau că fracție ireductibilă este „aceea care nu se mai poate împărți”. Profesorul nu a observat nici greșelile de calcul de la tablă. O astfel de greșeală, care a dus la egalitatea $15/18 = 1/2$, a fost sesizată de un elev.

De fapt, și profesorul însuși a folosit formulări incorecte. Astfel, el a spus „să reducem fracția” în loc de „să o simplificăm”, a cerut unei eleve să amplifice o fracție cu „cifra” 2, a citit fracțiile incorect (2 a cincea, 3 a șaptea etc.).

Uneori, vîzînd că elevii nu sînt în stare să răspundă la unele întrebări, profesorul a venit în ajutorul lor într-un mod cu totul „original”, pronunțînd el primele silabe ale cuvintelor ce urmau să fie rostite (ire...ductibilă, sau com...parăm). Crede oare serios tovarășul Vasilescu că în felul acesta elevii învață ceea ce le cere programa? Se poate oare mulțumi un profesor cu un asemenea mod de „recapitulare” a cunoștințelor?

Lipsurile mari ale lecției de verificare ținută la clasa a V-a „A” a școlii de 7 ani din Băneasa dezvăluie o superficialitate îngrijorătoare din partea profesorului. Acesta are datorită să-și îmbunătățească serios și cît mai grabnic munca, pentru ca elevii lui să poată dobîndi cunoștințele temeinice și trainice de aritmetică, atît de necesare învățăturii lor de mai tîrziu și pregătirii lor pentru viață.

E. MARIN

La lecția de algebră în clasa a VII-a a Școlii elementare de 7 ani nr. 3 din Constanța.

UNELE OBSERVAȚII PRIVITOARE LA METODICA INSTRUIRII ÎN PRODUCȚIE

Experiența practică în întreprinderi a ucenicilor din anii II și III care se califică pentru meseriile din sectorul industriei grele a evidențiat numeroase laturi pozitive ale acestei forme de instruire, care dispune de toate condițiile asigurării unei pregătiri a viitorilor muncitori la nivelul cerințelor industriei noastre socialiste moderne.

În primul rând, desfășurând practica în întreprinderi ucenicii au la dispoziție mașini-unelte, scule, aparate de măsură etc. de construcția cea mai modernă, și se califică direct la acestea, își însușesc încă din școală cunoștințele cu privire la construcția, funcționarea și folosirea acestor mașini. În felul acesta se înlătură necesitatea unei perioade suplimentare de acclimatizare cu producția, după terminarea școlii.

Fiind angrenați în procesul de producție, ucenicii se deprind cu metodele de lucru înaintate, sint educați în spiritul economiei complexe a materialelor, reducerea prețului de cost și ridicării conținutului de productivitate a muncii, privesc de la început cu seriozitate respectarea normei de calitate și înțeleg concret că însușirea unor metode înaintate este singura cale pentru reducerea timpului de execuție și deci pentru depășirea normei de timp. Ucenicul își însușește de asemenea în producție modul de folosire al documentației tehnice.

Un deosebit avantaj pe care-l prezintă practica în producție este că încă din anul II ucenicii au o activitate semiindependentă, care nu trebuie îndrumată în fiecare moment ca în atelierul școlii, iar în anul III activitatea ucenicilor tinde spre independență deplină, adică o activitate identică aproape cu cea desfășurată de un muncitor calificat. Experiența instruirii practice în întreprindere a arătat că, pentru a folosi din plin toate aceste avantaje, ucenicii trebuie integrați cu totul în procesul de producție al atelierelor, secțiilor sau sectoarelor unde lucrează. Aceasta înseamnă că trebuie să li se desemneze un loc de muncă, să li se dea în primărie o mașină-unelă, scule, aparate de măsură, materiale etc., și să primească sarcini din planul de producție al atelierului sau din planul de producție ce-i revine muncitorului-instructor sau echipei. Ținându-se seama de aceasta, este bine să fie instruiți în atelierul unei întreprinderi un număr de ucenici care în nici un caz să nu depășească numărul de locuri de muncă din atelier (individuale sau în echipă) sau numărul de muncitori calificați dintr-un schimb.

Este absolut necesar, de asemenea, să se alcătuiască un orar al școlii care să permită ucenicilor să înceapă lucrul o dată cu schimbul I sau schimbul II așa ca ei să fie de față la faza de organizare a lucrului, la repartizarea sarcinilor etc. De aseme-

nea, este bine ca ucenicii să rămână în producție până când muncitorii din schimbul respectiv lasă lucrul (adică fiecare ucenic să lucreze în schimburi complete, timp de 3 zile pe săptămână, în loc de 6 ore pe schimb câte 4 zile pe săptămână). În adevăr, experiența a dovedit că părăsirea lucrului de către ucenici după 6 ore — așa cum prevăd actualele instrucțiuni de practică — provoacă neajunsuri atât muncitorilor-instructori, cât și echipei în care lucrează ucenicii. În condițiile schimbului de 6 ore pentru ucenici sarcinile acestora trebuie să fie preluate de către muncitorii care rămân până la terminarea schimbului. În cazul când se repartizează mașini-unelte pentru instruirea ucenicilor, acestea rămân fără muncitor până la terminarea schimbului, ceea ce contravine sarcinilor producției.

Încă o cauză care îngreunează în sistemul actual integrarea ucenicilor în procesul de producție, o constituie prezența la lucru în uzină a ucenicilor numai o parte din săptămână, lucru de nelămurat în actuala formă de practică. Organizarea procesului de producție când cu ucenicii în atelier, când fără, creează maiștrilor din secții probleme care-i determină să nu se bazeze prea mult pe prezența ucenicilor la lucru, deci în fapt determină eliminarea ucenicilor din procesul de producție. În organizarea practică pe timp de trei zile câte 8 ore trebuie să ne îngrijim de cuplarea a câte două clase de ucenici pe aceeași mașină, în așa fel încât să fie asigurată deservirea mașinilor în tot cursul săptămânii de muncă. (Socotim această soluție mai eficace decât cea propusă de unii conducători de școli — respectiv gruparea a câte doi ucenici pe fiecare schimb în tot cursul săptămânii, adică 6 zile de lucru câte 4 ore pe schimb).

Pentru meseriile de strungari, frezori, rectificatori, lăcătuși etc. sunt necesare locuri de muncă individuale, în timp ce pentru meseriile de furnalist, oțelar, turnător formar, cazangiu, construcții metalice etc. este specific lucru în echipă, iar pentru meseriile de montatori de motoare, aparate radio etc. este specific lucrul la bandă. În cazul când lucrează la locuri de muncă individuale, ucenicii din anul II trebuie să și aibă mașina-unelă, pe cât posibil, alături de cea a muncitorului instructor. În acest fel, executând la mașinile lor operațiile mai simple ale pieselor pe care le execută muncitorii, ucenicii vor putea primi lesne toate indicațiile și îndrumările necesare.

Acolo unde munca se desfășoară în echipe, ucenicii din anul II vor lucra în permanență pe lângă un instructor, fiind socotiți în afara numărului de muncitori care constituie echipa. În anul III însă ei vor fi integrați în echipe, fiind socotiți chiar în numărul muncitorilor din care sunt formate acestea.

In anul III — care constituie perioada de specializare — ucenicii vor lucra în trimestrul I prin rotație, pe lângă muncitorii care folosesc metode de lucru înaintate, pentru a deprinde de la fiecare utilizarea acestor metode. În trimestrele II și III trebuie să li se asigure ucenicilor același regim cu al muncitorilor calificați din întreprindere. În acest fel ei se vor obișnui cu ritmul de muncă cerut de respectarea normelor de calitate și de timp pe care trebuie să le îndeplinească muncitorii, adică a acelor norme după care vor trebui să lucreze ei înșiși, după terminarea școlii. De aceea, ucenicii care lucrează individual vor avea locul de muncă asigurat asemenea fiecărui muncitor al întreprinderii, precum și sarcină personală de plan. Celor care lucrează în echipe de ucenici conduse de un muncitor calificat, adică în brigăzi de ucenici, li se va repartiza o sarcină de plan globală, defalcată apoi pe fiecare membru al brigăzii în așa fel, încât să se poată constata felul cum fiecare viitor muncitor izbutește sau nu să îndeplinească normele de timp și de calitate.

Practica în marile întreprinderi dispune de toate condițiile pentru asigurarea instruirii la un înalt nivel tehnic a ucenicilor. Utilizarea acestor condiții depinde însă în mare măsură de conlucrarea strânsă între uzină și școala profesională în cadrul comisiei de îndrumare și control a practicii.

Este necesar ca operațiile care trebuie executate de ucenici să fie efectuate de aceștia pe toate tipurile de mașini-unelte existente în atelier sau în întreprindere (de exemplu, la toate tipurile de strunguri, la toate tipurile de mașini de rectificat etc.) pentru ca ei să capete un orizont tehnic cât mai larg. De aceea, în cazul lucrului la mașini-unelte, schimbarea ucenicilor din anul II după un timp bine determinat, de la un tip de mașină la alt tip este obligatorie.

Nici în cazul lucrului în echipă ucenicii nu trebuie să rămână pentru totdeauna pe același loc de muncă, ci să treacă prin toate locurile de muncă ale membrilor echipei, de la cel mai puțin calificat până la cel care cere calificarea cea mai înaltă. Este de la sine înțeles că timpul de rămânere la un loc de muncă va fi cu atât mai mare cu cât operațiile ce trebuie executate la acel loc de muncă sunt mai complexe. În cazul în care nu toate echipele de muncitori execută lucrări similare în ceea ce privește complexitatea, ucenicii trebuie trecuți și pe la acele echipe unde condițiile de lucru, utilajele sau procesul tehnologic ridică probleme deosebite.

Ing. LIVIU POPOVICI
din direcția de personal și învățământ a Ministerului
Industria Grele

Lecții agro-zootehnice în strânsă legătură cu practica

În școlile profesionale și tehnice din sectorul agricol, profesorii și maiștrii desfășoară o bogată activitate pe lângă înarmarea ucenicilor și elevilor cu cunoștințe și deprinderi care să le dea posibilitatea de a contribui din plin la ridicarea producției agricole.

Roadele acestor strădani s-au evidențiat puternic cu ocazia schimbului de experiență al centrelor școlare agricole desfășurat de curind la Roman.

Lecțiile deschise desfășurate cu acest prilej au arătat că majoritatea cadrelor didactice de la Centrul școlar agricol din Roman urmăresc în predarea cunoștințelor, în primul rând, posibilitățile pentru valorificarea acestora în producție, în munca practică pe care o vor desfășura ucenicii și elevii.

Un exemplu în această privință este lecția „Transportul apei pentru irigații și lucrări de artă pe canale de irigații” ținută de tovarășul inginer Gheorghe Trofin la anul II maiștri-agricultori. Lecția a început printr-o verificare amănunțită a cunoștințelor despre normele de irigație și sursele de apă pentru irigații pe care ocazie elevii au fost puși să calculeze, pe baza unor exemple luate din situații concrete, cantitățile de apă necesare pentru irigarea diferitelor terenuri.

Urmărind consecvent legarea tuturor cunoștințelor predate de sarcinile concrete pe care vor trebui să le rezolve maiștrii agricultori, profesorul Gheorghe Trofin a subliniat, de pildă, importanța practică și economică a cunoașterii formelor de transport al apei pentru irigații și condițiilor de folosire a canalelor de irigație cu scurgere liberă, a canalelor deschise și închise naturale și artificiale, a canalelor cu scurgere sub presiune. Predind cunoștințele cu privire la ele-

mentele secțiunii transversale și longitudinale ale canalului de irigație, profesorul a insistat asupra importanței calculării acestor elemente pentru folosirea cit mai rațională și cu un preț de cost cit mai scăzut a surselor de apă pentru irigații și canalelor. După ce a făcut cu elevii numeroase aplicații de calcul a profilelor de canale profesorul a dat ca temă pentru lecția următoare schițarea secțiunii transversale a unor canale de irigație cu taluzuri de diferite dimensiuni, calcularea pantei unor canale cu diferențe de nivel și distanțe date.

În felul acesta victorii maiștri-agricultori pregătiți de Centrul școlar agricol din Roman vor pleca la practica în producție pe terenurile gospodăriilor agricole de stat cu temeinice cunoștințe necesare valorificării și fertilizării unor terenuri prin irigații.

Lecția „Bolile aparatului respirator: congestia pulmonară și pneumonia” — predată în cadrul aceluși schimb de experiență de medicul veterinar Ion Dumitru, la anul II maiștri-zootehniști — a dovedit deosebită preocupare a profesorului pentru legarea cunoștințelor predate de specificul meseriei elevilor. Tovarășul profesor Ion Dumitru s-a preocupat de transmiterea în special a cunoștințelor legate de diagnosticul bolilor aparatului respirator cu mijloacele de care dispune maestrul zootehnician, interpretarea simptomelor și tratamentul preventiv și curativ al bolilor.

S-a insistat în mod special, în cadrul lecției, asupra necesității și importanței cunoașterii bolii și a cauzelor ei pentru a putea aplica tratamentul preventiv. Profesorul dădă exemple de măsuri pe care trebuie să le ia muncitorii și zootehniștii în îngrijirea și tratarea animalelor.

Vorbind despre cauzele pneumoniei tovarășul Ion Du-

mitru a arătat că, în cele mai multe cazuri, boala se datorește mai ales unor îngrijiri necorespunzătoare și lipsei de atenție a muncitorului zootehnicist sau lipsei de supraveghere a maestrului zootehnicist.

Demonstrând practic modul de determinare a cauzelor morții unor vite, determinare necesară pentru stabilirea vinovăției sau nevinovăției îngrijitorului, profesorul Ion Dumitru a arătat cu ajutorul unor pulmoni de vită procurați de la abator că în cazul pneumoniei plămînilor e mai ușor și, infundat în apă, plutește la suprafață. El a arătat cum, prin acest mijloc, maestrul zootehnician poate stabili operativ, în cazul morții unui vițel, de pildă, dacă acesta s-a născut mort sau a murit după naștere, din vîna îngrijitorului.

Discuțiile purtate în jurul acestor lecții precum și al celorlalte cinci lecții deschise desfășurate cu ocazia schimbului de experiență de la Centrul școlar agricol din Roman au arătat orientarea tot mai accentuată a profesorilor și maiștrilor din sectorul agro-zootehnic către predarea unor cunoștințe strîns legate de sarcinile dezvoltării agriculturii noastre socialiste în lumina Hotărîrilor Plenare C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

Urmărind ca obiectiv principal predarea cunoștințelor teoretice în raport cu posibilitatea valorificării lor practice în îndeplinirea sarcinilor economice de bază din domeniul agriculturii, schimbul de experiență de la Centrul școlar agricol din Roman a contribuit la ridicarea conținutului și metodelor folosite în învățămîntul agricol, dînd posibilitatea, în această etapă a recapitulării cunoștințelor, ca elevii să fie cit mai bine pregătiți pentru practica agricolă de primăvară și de vară.

M. POPA

Pe scurt

● În cursul lunii februarie, brigada ulemistă de muncă patriotică a ucenicilor mineri de la mina din Ghelar a presătat peste 300 ore de muncă voluntară pentru repararea unei galerii deteriorate. În zilele următoare, ucenicii vor participa, alături de alți tineri din localitate, la amenajarea drumului din fața cubului muncitoresc.

● Mobilizați de către organizația U.T.M., elevii Grupului școlar agricol din Curtea de Argeș au adus o contribuție importantă la popularizarea și difuzarea cărții în rîndul sîtenilor din împrejurimi. În toate satele, echipele de elevi au fost primite cu bucurie de țărani muncitori, care au manifestat un interes deosebit pentru broșurile cu caracter agrotehnic și zootehnic.

● Participînd la concursul „Drumeții veseli” organizat de Casa de economie și consemnațiuni C.E.C., elevii școlii tehnice financiare din București au cîștigat, pe lângă valoroase premii în obiecte, depuneri inițiale de economie și o excursie de studii pe o distanță de 200 km.

Excursia, efectuată recent pe Valea Prahovei și la Orașul Stalin, a prilejuit cunoașterea de către elevi a frumuseților patriei și a unor importante centre industriale.

Elevii Centrului școlar agricol din Sibiu desfășoară experiențe interesante în laboratorul de științe naturale.

Pentru îmbunătățirea pregătirii cadrelor din comerț

Ministerul Comerțului a organizat recent o ședință de lucru cu directorii și directorii adjuncți ai școlilor comerciale din țară. Consfățuirea s-a ocupat pe larg de probleme actuale ale învățământului comercial, dezbătând referate ca „Metodele de predare folosite în școlile tehnice și profesionale”, „Organizarea și desfășurarea învățământului practic”, „Munca educativă în școlile comerciale” etc.

Discuțiile purtate au arătat că în acest an școlar au fost aduse serioase îmbunătățiri conținutului învățământului comercial. Astfel, planurile de învățământ au fost mai judicios întocmite, s-a asigurat o mai justă repartizare a orelor pe discipline, mărindu-se numărul de ore la drept, pentru a asigura elevilor cunoștințe temeinice cu privire la legalitatea socialistă și la apărarea avutului obștesc. Contabilii pregătiți pentru industrie, transport și construcții primesc acum cunoștințe specifice profesiei așezate, cum sunt cele de tehnologia producției industriale, organizarea și planificarea industriei etc. Pentru viitorii vinzători s-au introdus lecții de aranjare a vitrinelor.

Discuțiile au subliniat totodată că în școlile comerciale s-au obținut succese în predarea lecțiilor, nivelul de cunoștințe al elevilor crescând simțitor.

Participanții la consfățuire au reținut ca un fapt pozitiv preocuparea permanentă a cadrelor didactice din școlile comerciale pentru îndeplinirea sarcinilor muncii metodice și de culturalizare. S-a subliniat necesitatea extinderii experienței înaintate a Grupului școlar comercial din Craiova care organizează cu regularitate un lectorat tehnic la care participă, pe lângă cadre didactice și elevi, un număr de școlari din comerț. În cadrul acestui lectorat au fost prezentate referate ca „Apararea proprietății socialiste în noua legislație a R.P.R.”, „Reducerea cheltuielilor de circulație — sarcină primordială pentru întreprinderile și organizațiile comerciale” etc.

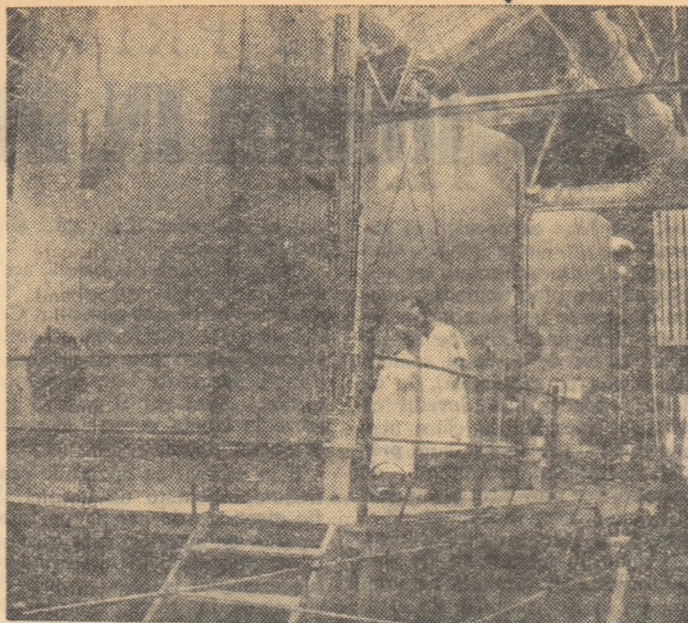
Scotind la iveală și neajunsurile muncii, cei ce au luat parte la discuții au arătat că se semnalează în desfășurarea unor lecții lipsuri metodice și

de conținut. S-au citat astfel exemplul profesoarei Marcea Grigorescu de la Grupul școlar comercial din Craiova care în loc să explice elevilor noile cunoștințe, citește pur și simplu în fața lor lecțiile din manual, exemplul profesorului Ion Scriban de la Grupul școlar comercial din Arad care a predat elevilor noțiuni confuze despre comerțul socialist și despre planificare, precum și alte exemple relevând o serie de deficiențe în predare.

Participanții la consfățuire au considerat că inițiativa Ministerului Comerțului de a organiza un colectiv metodic științific pe lângă serviciul de învățământ din minister, colectiv format din directorii de școli, cadre didactice fruntașe, specialiști din aparatul de stat și din întreprinderile comerciale, va contribui la legarea mai strânsă a învățământului de practică, de comerțul socialist. Același scop îl urmărește și propunerea Ministerului Comerțului care prevede trimiterea pe timpul vacanței de vară a cadrelor didactice de specialitate în întreprinderi pentru documentare practică. În general, socotim că participanții la consfățuire au făcut numeroase propuneri care, studiate și aplicate, vor contribui pe viitor la o mai bună pregătire a cadrelor din acest sector. Astfel s-a propus să se unifice planurile de învățământ pentru anul I al școlilor de contabili, indiferent de specialitatea pentru care se pregătesc elevii, să se introducă, ca obiect de învățământ, analiza activității întreprinderilor, să se asigure studierea de către viitorii ospătați a lămpilor strălucite, să se studieze în anul lucrările de birou și corespondența comercială etc.

Folosindu-se ajutorul larg al specialiștilor din producție — care pot să contribuie mult la legarea învățământului de practică, de problemele concrete din domeniul comerțului — ca și experiența școlilor și a cadrelor didactice fruntașe, se vor crea condiții tot mai bune pentru continuarea îmbunătățirii a învățământului comercial, pentru ridicarea lui la nivelul sarcinilor economice actuale ale comerțului de stat din țara noastră.

FRANCIS URMEȚI

Utilajul modern și complex de la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie” din Roman oferă viitorilor maiștri posibilități largi pentru aprofundarea cunoștințelor tehnice de specialitate.

Viitorii muncitori și maiștri pentru industria zahărului

Intr-o clădire impunătoare din apropierea gării Filaret funcționează Grupul școlar profesional și tehnic de maiștri „Filimon Sirbu”. De aici a plecat în producție în toamna anului trecut prima promoție de maiștri pentru fabricarea zahărului. Mulți dintre absolvenții-maiștri, cum ar fi, de pildă, Dumitru Andreiaș și Aurel Bărbieru de la fabrica din Chitila, sau Constantin Petrescu de la fabrica de zahăr din Giurgiu, conduc astăzi cu competență sectoare importante în producție.

În acest an, ca urmare a importanței sarcinilor trasate de Hotărârile Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, condițiile de instruire teoretică și practică a viitorilor muncitori și maiștri pentru fabricarea zahărului au fost mult îmbunătățite. Desfășurarea învățământului teoretic în cabinetele tehnice și laboratoare, experiențele practice dau viitorilor specialiști ai industriei noastre de zahăr posibilitatea să își însușească în profunzime cunoștințele de specialitate cu privire la proprietățile speciei de zahăr ca materie primă, la fazele de prelucrare a acesteia în

procesul tehnologic de fabricație etc.

Activitatea practică în producție a viitorilor muncitori pentru industria zahărului se desfășoară pe baza graficului de rotație. Aceasta asigură repartizarea lor la mașini, dându-le totodată posibilitatea să aprofundeze cunoștințele generale despre depozitarea materiilor prime și despre operațiile necesare la procesul de fabricare a zahărului.

O deosebită atenție acordă cadrele didactice de la grupul școlar și pregătirii elevilor-maiștri. În primele două trimestre ale anului calendaristic instruirea acestora se desfășoară în cabinetele tehnice și în laboratoare, unde ei primesc cunoștințe teoretice. Practica în producție se desfășoară la fabricile de zahăr din Chitila, Roman și Bod în lunile când acestea lucrează cu tot utilajul. În colaborare cu conducătorii întreprinderilor, cadrele didactice stabilesc din vreme programul de activitate practică pentru fiecare elev-maistru. Pe baza graficului de rotație aceștia trec prin toate secțiile efectuând lucrări pentru difuzia,

purificarea și filtrarea zemurilor, operațiuni de fierbere a zahărului etc. Înainte de a trece de la un loc de muncă la altul, elevii-maiștri dau o lucrare de verificare practică. Aprecierile asupra cunoștințelor și deprinderilor lor sînt consemnate în carnetele personale de practică.

În munca lor practică elevii sînt repartizați pe lângă ingineri și tehnicieni cu calificare înaltă, care îi ajută mult în însușirea meseriei. În perioada când se află în fabrică ei iau parte la consfățuirile de producție și fac alături de muncitori, tehnicieni și ingineri propuneri privind organizarea muncii, folosirea judicioasă a materiei prime, îmbunătățirea calității produselor etc.

Periodic, în cadrul școlii, fiecare elev-maistru prezintă câte o lucrare scrisă de control, axată pe problemele concrete ale producției. Multe din lucrările prezentate ridică interesante probleme tehnice, iar unele cuprind chiar valoroase propuneri privind îmbunătățirea procesului tehnologic de fabricație și pentru folosirea mai judicioasă a utilajului. Multe din propunerile cuprinse în aceste lucrări de control și mai ales soluțiile tehnice date în lucrările de diplomă ale elevilor-maiștri au găsit o largă aplicare în practică. Așa, de pildă, lucrarea de diplomă a elevului-maistru Constantin Petrescu reprezintă un studiu aprofundat al stației de evaporare de la fabrica de zahăr „Popa Șapcă” din Giurgiu. Propunerile făcute de el cu privire la reducerea consumului de aburi au fost adoptate de conducerea fabricii și au adus însemnate economii.

La rîndul lui elevul-maistru Ilie I. Ioan, studiind posibilitatea de a mări capacitatea unei secții de produse zaharoase de la fabrica „Fraga” a arătat că prin organizarea și folosirea mai judicioasă a utilajului se pot obține în cadrul unei secții 10.000 kg. de produse zaharoase în 24 de ore. Actualmente maestrul Ilie I. Ioan, absolvent al școlii de maiștri „Filimon Sirbu”, aplică cu succes în viața propriei lui propuneri.

Succesele elevilor și absolvenților reprezintă roadele muncii entuziaste desfășurate de către cadrele didactice ale grupului școlar „Filimon Sirbu”. Profesorii și maiștrii de aici depun azi noi eforturi pentru a îndeplini cu succes munca de creștere a unor muncitori și specialiști capabili să contribuie la sporirea producției de zahăr.

I. MOSCU

Știri din școli • Știri din școli

Din inițiativa organizației de partid și mobilizații de organizația U.T.M., numeroși elevi de la Școala medie nr. 1 din Sinaia, organizați în brigăzi, au prestat 246 zile de muncă voluntară pentru desfundarea și nivelarea unui teren de 38 de ari, destinat unei pepiniere. De asemenea, ei au participat la lucrările de întreținere a unui teren forestier de 63 ha.

La școala medie „Alexandru Sahia” din Tîrnăveni, regiunea Stalin, sub îndrumarea organizației P.M.R. un colectiv de profesori a pregătit cu elevii claselor A-X-a „A” și „B” un program cultural artistic axat pe problema transformării socialiste a agriculturii, care a fost prezentat de curînd tîrnăvenilor muncitori din cartierul Boziășii.

Repertoriul a dezbătut probleme privind contractările de cereale și animale, apărarea avutului obștesc, indemnul pentru o mai grabnică pași-

re pe drumul agriculturii socialiste, realizări din satele raionului în anii regimului democrat popular etc.

Prof. ST. COVRIG
Tîrnăveni

Pionierii și școlarii din comuna Bocșa, raionul Lugoj, au format o brigadă de muncă patriotică. Printre obiectivele planului de muncă al brigăzii sînt înscrise: îngrijirea monumentului eroilor, ajutorarea muncitorilor și tîrnăvenilor din sectorul socialist al agriculturii, plantarea a 80 de pomi, desfundarea de șanțuri, colectarea de fier vechi și maculatură. Cei 40 de membri ai brigăzii și-au propus să efectueze 800 de ore de muncă voluntară.

Elevii școlii pedagogice „Gh. Șincai” din Blaj desfășoară o viață activă culturală. Astfel, cu prilejul împlinirii a 200 de ani de la

înlănțuirea școlii, ei au pregătit un frumos program artistic pe care l-au prezentat în oraș și în comunele Ciutud, Veza, Tiur, Crăciunelul de Jos, Bucerdea Grinoasă.

În comuna Tiur cu ocazia inaugurării întovărășirii ce a luat ființă aici, elevii au prezentat piesa „Toamna se culeg roadele” de Mihail Leonard, care s-a bucurat de un frumos succes.

Un număr de 64 de elevi ai Școlii medii „Dr. Petru Groza” din Capitală, însoții de profesorii lor, au făcut o interesantă excursie în orașul Iași.

Excursia a dat elevilor prilejul să cunoască o serie de documente istorice și de monumente care evocă figuri înaintate din trecutul de luptă al poporului nostru, precum și realizări ale regimului democrat-popular.

Astfel, elevii au vizitat Muzeul Unirii, recent inaugurat, Palatul Culturii și muzeele sale de istorie naturală, de etnografie și de istorie a Moldovei, ca și „teiul lui Eminescu” de la Copou și „bojdeuca” lui Creangă.

Dar în vechiul Iași elevii au putut vedea și construcții noi, ca și noile obiective industriale: clădirea Institutului politehnic, blocurile căminelor studențești, blocurile muncitorești din Sărărie, moderna fabrică de antibiotice. La această fabrică elevii au avut prilejul să cunoască progresele tehnicii moderne. Astfel ei au văzut cum lucrează compresoarele moderne care au o capacitate în producție de pînă la 300 mc aer pe minut, au vizitat stația termică și stația de frig, precum și instalația de sterilizare a apei. Elevii au fost pătrunși de un adînc sentiment de dragoste și recunoștință pentru marea noas-

tră prietenă și vecină, Uniunea Sovietică, care ne-a oferit un prețios sprijin trimițînd acestei fabrici tot utilajul necesar. Cunoașterea monumentelor leagă de trecutul poporului nostru și a realizărilor mari ale regimului democrat-popular a făcut să crească în sufletele elevilor sentimentul de dragoste față de patrie și de oamenii muncii.

Prof. M. DORCESCU
București

În vederea cunoașterii trecutului de luptă al tîrnăvenilor, a vieții și operii marelui poet Nicolae Lenau, elevii de la Școala elementară de 7 ani din comuna Lenaueheim au întreprins de curînd o vizită la muzeul comunal „Lenau” din localitate. Cu acest prilej elevii au cunoscut numeroase amănunte cu privire la istoria localității și la viața poetului Lenau. Vizita la muzeu a

trezit în sufletul elevilor admirația față de trecutul de luptă al poporului și interesul pentru opera poetului Lenau.

Prof. CONSTANTIN PAȘCAU
Lenaueheim

La Școala medie nr. 4 cu limba de predare germană din Sibiu există un cerc filatelic care are o activitate frumoasă. Membrii acestui cerc au organizat o expoziție care cuprinde colecțiile personale ale elevilor filateliști.

Totalul pieselor expuse se ridică la peste 3000 de timbre și 150 de scrisori. Tot materialul este grupat în 28 de tablouri cu expozate pe teme. Amintim cîteva din acestea: construirea socialismului în R.P. Română și alte țări de democrație populară, oameni de seamă, pionierii și copiii pe mărșile R.P. Române, flora și fauna sport etc.

Prof. Gh. ȘERBAN

Spririn școlii pentru legarea învățămîntului de producție

Vorbind despre căile care duc la formarea constructorului societății noi, Lenin a subliniat cu tărie necesitatea îmbinării învățămîntului cu munca în producție, fără de care — spunea el — „nu-ți poți închipui un ideal de societate viitoare”.

Raportul prezentat de tov. N. S. Hrușciiov, ca și dezbaterile ce au avut loc la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. au arătat cât de importantă este munca în producție pentru pregătirea tineretului în vederea activității viitoare în sinul societății, pentru formarea fizionomiei morale a cetățeanului sovietic.

În statul nostru democrat-popular, legarea învățămîntului de producție este privită cu toată atenția, ea izvorînd ca o necesitate din însuși mersul nostru înainte. Considerînd aceasta drept o problemă vitală pentru instruirea și educarea tineretului, comuniștii de la școala noastră, Școala elementară de 7 ani nr. 175, au căutat să contribuie în mod concret la legarea învățămîntului de producție.

Intrucit noi nu am avut posibilitatea să înființăm ateliere proprii și considerînd că activitățile practice obișnuite (experiențele de laborator, lucrul manual, indeletnicirile practice din cadrul diferitelor cercuri de elevi etc.) nu sînt suficiente pentru formarea unor deprinderi reale de muncă productivă, pentru dezvoltarea dragostei față de meserie, am socotit necesar să introducem practica în producție.

Practica este efectuată de elevii claselor mai mari, în atelierele P.T.T. Ea are loc odată pe săptămînă timp de trei ore, în afara cursurilor, și se desfășoară pe baza unui plan.

Elevii sînt conduși la ateliere de către profesori care, la sfîrșitul orelor de practică, notează într-un caiet — în-

ființat la sugestia organizației de bază — tot ceea ce au executat copiii în ziua respectivă. Profesorii țin legătura cu maeștrii și îi ajută în menținerea disciplinei, urmărind în muncă pe școlari.

Problemele mari ale activității elevilor în producție sînt rezolvate cu ajutorul unui comitet din care fac parte și secretarii organizațiilor de partid din școală și din întreprindere. Copiii sînt ajutați să lucreze piese, bineînțeles pe măsura posibilităților lor fizice și intelectuale. Astfel, ei au confecționat rozețe pentru difuzoare, piulițe pentru telefoane, izolatoare, bușoane tăiate la strung, ghiventuri, șuruburi și piese de strungărie etc. O mare parte din aceste piese sînt montate de către elevi în secțiile întreprinderii.

Am socotit necesar să discutăm într-o adunare generală de partid felul cum se realizează legătura școlii cu practica și felul cum se desfășoară munca în producție a elevilor. Adunarea a avut loc în trimestrul IV al anului 1958. Ca bază de discuții am luat informația prezentată de directorul școlii, comunistul Adam Căliman. Hotărîrea adunării generale a cerut fiecărui membru de partid și profesor din activul fără de partid să aducă o contribuție substanțială la buna desfășurare a muncii elevilor în producție, să folosească larg la lecții cunoștințele dobîndite de elevi în cursul activității practice. În perioada care a urmat, numeroși profesori comuniști, ca Florea Nichersu și Adam Căliman, au îndeplinit cu conștiințiozitate această sarcină, dînd un bun exemplu celorlalți pedagogi. Prin adunările de partid, organizația de bază împărtășește și generalizează experiența pozitivă a multor cadre didactice, reușind să întărească zi cu zi legătura dintre instrucție și practică.

Am avut grijă ca în planurile lunare ale organizației noastre să fie prevăzută și sprijinirea conducerii administrative în problema îmbinării învățămîntului cu practica. Am luat legătura cu secretarul de partid al întreprinderii, solicitîndu-i — atunci cînd a fost necesar — ajutorul. Iar pentru a cunoaște în mod real problemele practicii elevilor noștri, am asistat la orele de muncă în producție, urmărind felul cum se desfășoară activitatea lor. Pentru ca explicațiile pe care le primesc elevii în întreprindere și lucrările pe care le efectuează ei aici să nu depășească nivelul de înțelegere, am stat de vorbă cu maeștrii, arătîndu-le necesitatea de a avea mereu în vedere că au de a face cu copii.

Intr-unul din planurile noastre de muncă am prevăzut să îndreptăm atenția profesorilor înspre confecționarea de material didactic cu ajutorul elevilor, aceasta fiind și în spiritul hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, care a pus un accent deosebit pe realizarea de economii în toate sectoarele. Ca urmare, laboratorul nostru s-a îmbogățit cu truse pentru elevi folosite la experiențele frontale de laborator, circuite electrice cuprinzînd conductori, receptori, întrerupători, instalații de sonerie electrică, instalație morse cu semnale luminoase, electro-motor cu o singură spiră în formă de codru etc., confecționate de școlari în orele de practică în producție. Trebuie să spun că elevii se mîndresc cu aceste realizări.

Pentru a mări încrederea școlarilor în propriile lor forțe, organizația de partid a îndrumat pe profesori să popularizeze realizările lor. Ca urmare, notează tot ce fac elevii cu mîinile lor. Bunăoară, la 22 decembrie 1958, elevii clasei a VI-a B au lucrat 1000 rozețe cu capac înșurubate, au montat 20 de cutii terminale, au confecționat 200 șuruburi, au găurit 500 de piulițe la strung, au strunjit două roți de magnetofon etc. Toate sînt piese pe care le folosesc muncitorii și elevii înșiși pentru alcătuirea diferitelor aparate ce intră în planul de producție al întreprinderii. Faptul că piesele produse de școlari rămîn în întreprindere, că sînt necesare muncitorilor pentru construirea diverselor aparate a contribuit la sudarea relațiilor dintre elevi și muncitori. În plus, școlarii vîd că produsul muncii lor este prețuit și aceasta le sporește elanul în muncă, dragostea față de activitățile practice.

Succesele școlarilor noștri au fost posibile datorită dorinței pe care au manifestat-o maeștrii și profesorii de a-i ajuta, datorită înțelegerii pe care am găsit-o la conducerea întreprinderii, datorită sprijinului primit din partea organizației respective de partid; cu toții și-au dat concursul pentru asigurarea condițiilor necesare bunei desfășurări a muncii.

Pentru luna martie, organizația noastră de bază își propune să țină o adunare generală în care se va analiza munca comunistei Venera Ionescu și a profesoarei Natalia Cazacu (din activul fără de partid) în legătură cu felul cum îmbină instrucția cu practica, atît la lecții cit și în activitățile întreprinse cu elevii în afară de clasă. Urmărim prin aceasta să generalizăm experiența bună și, bineînțeles, să ajutăm în muncă pe tovarășele respective. Ne-am mai propus să inițiem o constatare a cadrelor didactice cu maeștrii, muncitorii și inginerii care se ocupă de elevi, considerînd că prin aceasta vom ajuta la întărirea legăturii dintre școala noastră și atelierele P.T.T.

Stă în atenția comuniștilor și organizarea de vizite la Atelierele „Grivița roșie”, la Filatura „Dacia”, Institutul Agronomic și G.A.S. Mogoșoaia, ca și sprijinirea conducerii administrative pentru buna organizare a lucrărilor practice din luna iunie. Profesorii și elevii școlii noastre, îndrumați de organizația de partid, își propun să efectueze în primăvara aceasta circa 2500—3000 ore de muncă voluntară.

Sîntem convinși că aceste măsuri vor ajuta la înzestrarea elevilor cu deprinderi de muncă productivă, care, îmbinate cu un sistem încheșat și unitar de cunoștințe științifice, vor duce la dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității lor.

TEODORA TAULEA
secretara organizației de bază de la Școala elementară de 7 ani nr. 175 București

O. B.

FIILME PENTRU COPII SI TINERET

Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi, în luna martie 1959, următoarele filme: *Viața nu iartă*; *Voluntarii*; *Marinarul îndrăgostit*; *Ne-am împrietenit la Moscova*; *Tamango*; *Africa*; *Doi acri de pămînt*; *Desfășurarea*; *Soldatul Ivan Brovkin*; *Dezertorul*.

Pentru elevii claselor VIII—XI se mai recomandă a fi vizionate filmele: *Ivan cel groaznic*; *Boris Godunov*; *Frunze roșii*; *Dragoste de mamă*; *Neamul Gheracilor*.

De asemenea, se recomandă a fi vizionate filmele pentru copii din cadrul etapei a III-a a „Festivalului filmului pentru sate”.

Au apărut:

„Cercetări filozofice”

Nr. 6/1958

In cuprins:

- SAVA GANOVSKI:** Rolul și sarcinile intelectualității în construirea socialismului.
MARCEL BREAZU: Despre obiectivitatea valorii estetice.
ST. POPESCU: Elemente gno-seologice în teoria științifică modernă a spațiului și timpului.
CLARA DAN: Critica teoriei neopozitivistice a judecăților.
RADU TOMOIAGA: Cu privire la ideile social-politice ale lui Alecu Russo.
OCT. CHETAN: Jean Jaurès în lumina actualității.
V. MOGLESU: Însemnări despre natura comicului.
ION IRIMIE: Despre deținerea fenomenului reflectării.
CRITICA ȘI BIBLIOGRAFIE MIȘCAREA FILOZOFICA DE PESTE HOTARE
VIATA ȘTIINȚIFICA
NOTE

„Revista de pedagogie”

Nr. 1/1959

In cuprins:

- • • • *Legarea școlii de viață, de producție*
STANCIU STOIAN și MIHAI GHIVIRIGĂ: Învățămîntul politehnic și pregătirea pentru producție.
MARJA GIURGEA: Opera și activitatea Nadejdei Konstantinovna Krupskaja, izvor permanent de învățămînt pentru școala noastră.
VIRGIL CARABA: Actualitatea ideilor Nadejdei Konstantinovna Krupskaja privind mișcarea pionierească.
EUGEN RUSU: Problema învățării matematice în sistemul învățămîntului fără frecvență.
DAN BERINDEI: Învățămîntul în anii Unirii Țărilor Romine.
ION BUCUROIU: Școala sovietică la înălțimea cerințelor construcției comunismului.
GHEORGHITA FLEANCU: Unele probleme ale educației elevilor în spiritul patriotismului socialist și internaționalismului proletar în atenția presei din țările socialiste.
OCTAVIAN SORESCU: Lecția de instruire practică în școlile profesionale și tehnice.
T. MUCICA: Cîteva îndrumări metodice în legătură cu predarea lucrărilor forjă
I. ORGHIDAN: Două cărți consacrate memoriei lui J. A. Komensky.
I. DRAGAN: „Pedagogia” sub redacția academicianului I. A. Kairov.
I. CREMER: N. K. Krupskaja — Index bibliografic.

RECENZIE

„Copilul și cartea”

Educația elevilor prin literatură ridică probleme multiple pentru a căror soluționare este necesară o anumită pregătire și orientare pedagogică. „Copilul și cartea”, — volumul lui Ilie Stanciu recent publicat de Editura de stat didactică și pedagogică — lărgă să aibă pretenția de a da o rezolvare exhaustivă acestor probleme, răspunde totuși, în pagini puține dar substanțiale, celor mai importante dintre ele.

Autorul dezbate în primul rînd în lucrarea sa problema rolului educativ al literaturii și arată cât de importantă este aceasta în formarea trăsăturilor morale ale individului avînd în vedere că ea se adresează inimilor cititorilor, îmbogățindu-le viața sufletească, innobilîndu-le simțămîntele, lărgindu-le orizontul intelectual și sfera cunoștințelor. Literatura îl poate cîștiga pe copil pentru ideile societății noastre socialiste dacă, bineînțeles, este scrisă de pe pozițiile realist-socialiste.

Autorul pune apoi chestiunea primilor pași făcuți spre literatură, a primelor veriși care leagă pe copil de carte. Folosirea unei metode greșite în îndrumarea copilului în această perioadă poate avea ca urmare aversiunea față de literatură.

În continuare, autorul subliniază că îndrumarea copiilor către literatură presupune o cunoaștere adîncă a particularităților de vîrstă ale acestora și indică

creațiile literare accesibile copiilor la diferite vîrste.

Cinci capitole ale cărții sînt consacrate generurilor „deosebit de atrăgătoare pentru copii”. Primul dintre acestea este rezervat basmului. O scurtă trecere în revistă îl pune în curent pe cititor cu originea basmului, cu cei mai de seamă reprezentanți ai genului și, bineînțeles, cu resursele educative.

Un alt capitol, rezervat romanelor de aventuri, scoate de asemenea în evidență valoarea educativă a acestui gen. Povestirile de aventuri trezesc în sufletul micilor cititori dorința de a avea calități asemănătoare cu acelea ale unor din eroii cărților respective.

Sînt amintite și alte creații literare înrudite cu romanul de aventuri: povestirile științifico-fantastice și romanul polișt.

O mare atenție se acordă capitolului privitor la povestirile realiste (schifa, nuvela, romanul), capitol în care autorul apreciază că imaginea copilăriei este tema care satisface în cea mai mare măsură interesul copiilor de vîrstă școlară. Capitolul tratează și problema realizării personajului copil în literatură, a bogăției tematice a literaturii sovietice pentru copii, a imaginii copilăriei în literatura noastră. Extinzînd observațiile sale și la poezia pentru copii și la literatura artistico-științifică și de popularizare a științei, autorul epuizează

ză toate compartimentele literaturii pentru cei mici cu principalele lor caracteristici.

Ca de a doua parte a lucrării se ocupă pe larg de metodică lecturii copiilor, subliniind că există o anumită disciplină în lectură de care pedagogul trebuie să țină seama. Această disciplină cuprinde aspecte numeroase și foarte importante ca: dozarea și organizarea timpului pentru lectură, combaterea superficialității „copiilor fenomen” care înghit pe nerăsuitate sute de pagini fără să se aleagă cu nimic de pe urma lecturii, a celor care se rezumă la urmărirea acțiunii fără să dea atenție conținutului de idei etc. Pentru realizarea acestei discipline a lecturii se recomandă diferite metode, printre care aceea a discuțiilor libere asupra conținutului cărții citite de copii, a jocurilor și concursurilor literare, a fișelor de lectură etc.

Se insistă asupra formării gustului literar al copiilor printr-o îndrumare grijulie, atentă și continuă, asupra feririi lor de maculatură decadentă și se subliniază importanța colaborării dintre părinți, profesori și bibliotecari în îndrumarea lecturii elevilor.

O amplă listă bibliografică indică peste 800 de titluri de cărți pentru copii.

Prezentarea simplă, sistematică și clară a problemelor, informația bogată care le însoțește fac din „Copilul și cartea” un ghid prețios și necesar pentru orice pedagog.

O. B.

V i a ț a

cea mai bună școală de educare

Pe calea ferată Peclora o ninsoare abundentă amenința să oprească mișcarea trenurilor. Era necesar să se curețe grabnic linia, era nevoie de oameni care să facă aceasta. Feroviarul din stația Inta s-au adresat școlii nr. 45, elevilor ei. Exact 20 de minute le-au trebuit elevilor din clasele mari pentru a porni împreună la lucru. Calea ferată a fost curățată. Pe magistrala de nord au început să gonească din nou garniturile de vagoane, trenurile de pasageri. Și nici lecțiile n-au suferit: au fost continuate seara.

Se pot da și alte numeroase exemple luminoase de avânt în muncă, de participare activă la viața socială, de manifestări de eroism și bărbăție ale școlărilor sovietici.

În raportul său la cel de al XXI-lea Congres al P. C. U. S., Nikita Sergheevici Hrușciiov a subliniat că „cea mai bună școală de educare, învățătorul cel mai sever este viața, realitatea noastră sovietică. Cunoașterea din cărți a tezelor comuniste, ruptă de practică, nu valorează nimic.

Este necesar în primul rând ca educația să fie legată în mod organic de viață, de producție, de activitatea practică a masei.

Legătura școlii cu viața dă posibilitatea să se educe nu oameni cu mâini albe, ci oameni îndrăgostiți de muncă, oameni care să creeze bunuri materiale în numele progresului și înfloririi patriei socialiste.

Reorganizarea structurii școlii sovietice este merită, înainte de toate, să transforme atitu-

dinea tineretului față de viață. Multe școli au și pornit cu încredere pe acest drum. Sînt bine cunoscute înfăptuirile brigăzilor școlare industriale și agricole de elevi din Stavropol și Reazan, unde elevii au dat un ajutor însemnat colhozurilor și au contribuit la avîntul economiei. Experiența din Stavropol și Reazan a cunoscut o largă răspîndire. În ținutul Krasnodar, de exemplu, există peste 850 de brigăzi școlare, care cuprind aproape 70.000 de elevi. În ultimii doi ani 12.000 de absolvenți ai școlilor din Krasnodar au rămas să lucreze în colhozuri și sovhozuri.

Viața în mijlocul căreia trăiesc școlile este foarte variată. Variate sînt, de aceea, și formele îmbinării învățămîntului cu munca productivă. În școlile din Kuzbas, de exemplu, au fost create trusturi și brigăzi școlare de construcții. Tinerii constructori au ridicat cu mîinile lor, care păreau că nu pot ține decît condeiul și creta, 116 ateliere, 20 de internate, 64 de sere, 40 de săli de sport, 13 garaje. Ei au participat, de asemenea, la construirea unui număr de 123 de școli.

Activitatea obștească utilă către care se îndreaptă tot mai mult elevii îmbogățește observațiile lor asupra vieții, experiența lor. Munca îi călățește din punct de vedere fizic pe tineri, face să crească spiritul lor de organizare și conștiința lor.

Colectivele pedagogice din școlile fruntașe au făcut mult pentru a educa caractere pline de bărbăție, pentru a-l face pe elev să iubească munca, să se încadreze în viața clocotitoare a

Elevii leningrădeni contribuie la înfrumusețarea orașului lor drag.

uzinelor, a colhozurilor, a sovhozurilor.

Brigăzile de producție, secțiile uzinelor, atelierelor devin adevărate centre ale muncii educative. Cele mai mari succese în instruirea elevilor în producție și în educarea tinerei generații le dobîndesc îndeosebi acele colective pedagogice care mențin o legătură strînsă cu oamenii din producție, care crează cu ajutorul muncitorilor și al colhoznicilor cele mai bune condiții pentru practica elevilor în întreprinderi, pe ogoare și în fermele colhozurilor și sovhozurilor, care atrag pe fruntașii muncii în educarea tineretului.

În legătură cu aceasta este indicat să ne oprim asupra experienței unei școli din Lvov, pe care o patronază uzina „Lvovselmas”. Aici porțile uzinei sînt larg deschise elevilor. Între școlari și muncitori s-au stabilit cele mai strînse legă-

turi. Elevii sînt primiți cu bucurie în fiecare secție, au oricînd la dispoziție instrumentele necesare. Muncitorii le arată amănunțit cum să lucreze. În fiecare secție, alături de „Tabloul de onoare” al muncitorilor se află „Tabloul celor mai buni pînlari”.

În orice muncă cu elevii are o mare însemnătate exemplul pedagogului. Predicile uscate despre necesitatea muncii, neîncălzite de exemplul personal, nu găsesc niciodată un ecou viu în inimile elevilor. De aceea procedează just profesorul școlii din Verhoșijemsk, regiunea Kirov, care au înflințat împreună cu elevii un mare colhoz școlar, lucrează împreună cu ei pe ogoare, își însușesc alături de ei tehnica agricolă.

Sau să luăm exemplul Valentinei Ivanovna Vlasova, profesoară de matematică la școala din Ohotsk, ținutul Habarovsk. Străduindu-se să apropie preda-

rea de viață, ea și-a însușit, una după alta, o serie întreagă de specialități. În anul trecut Valentina Ivanovna a primit carnetul de șofer. Apoi a dobîndit calificarea de lăcătuș, iar acum intenționează să studieze strungăria și electrotehnica.

Desigur această cale nu este obligatorie pentru fiecare pedagog. Este important însă ca profesorul să nu rămînă în urma vieții, ci să se manifeste întotdeauna ca un participant activ la toate campaniile politice și economice, să cunoască toate întreprinderile din ținut și să fie cunoscut de ele.

Pedagogul au o mare răspundere: aceea de a educa o generație de oameni cu inimi fierbinți, cu minte curioasă, care să nu se împace cu prejudecățile vechii lumi burgheze, oameni cu caractere puternice, cu o dragoste profundă pentru muncă.

(După „Ucitelskaia Gazeta”)

Din zece, unul învață...

În R. P. Mongolă, poate mai mult decît în alte părți ale lumii socialiste, realitatea contemporană solicită la fiecare pas o confruntare cu trecutul. Străbătînd arterele spațioase ale Ulan-Batorului, flancate de clădiri moderne, urmărind silueta dinamului care înaintea spre sud, în împlinirea construcțiilor ridicate numai de doi-trei ani sau distingînd, în zarea tîmurie a deșertului, profilul sondelor de la Dzun-Bain, călătorul aude pretutindeni aceleași cuvinte: „în locul acesta se întîndea un maidan”; „altădată pe aici treceau numai caravanele” sau „în trecut aici nu era nimic altceva decît pustiu”.

În perspectiva comparației, realizările obținute în deceniile de după Revoluția populară din 1921 capătă proporții uluitoare, ca și saltul gigantic al poporului mongol din evul mediu în zorile orînduirii socialiste, din bezna ignoranței și a obscurantismului, la civilizație și cultură.

Ca și multe alte domenii de activitate, învățămîntul mongol nu găsește în trecutul de dinainte de Revoluție un termen de comparație. Pînă la Revoluție — respectiv pînă într-al treilea deceniu al secolului XX — în Mongolia nu au existat școli laice. Călătorul din Europa care ar fi străbătut în urmă cu cîteva decenii distanța pînă la vechea Urga — capitala statului teocratic mongol — ar fi săvîrșit, o dată cu drumul, o întoarcere în timp de cel puțin trei-patru veacuri. Singurele instituții de învățămînt, așa cum sîntele dat-san, ființau pe lângă mănăstirile budiste, unde programul complet de instrucțiune dura... 35 de ani. Școlile acestea erau cu totul rupte de viață, subordonate pe de-a întregul religiei, adevărate pepiniere ale neștiinței și misticismului. Este suficient, spre a le caracteriza, să arătăm că studiul limbii poporului mongol, al is-

toriei și geografiei mongole era omis cu desăvîrșire. La capătul anilor de studii foștii învățăcei reușeau doar să recite mecanic cărți întregi în limba tibetană, din care nu înțelegeau nici un cuvînt.

Două luni după victoria Revoluției populare, în septembrie 1921, și-a deschis porțile în orașul Urga (astăzi Ulan-Bator) prima școală elementară din Mongolia. Treptat au luat ființă cursuri pentru învățători, transformate apoi în școli pedagogice, și a sporit numărul școlilor elementare. Astfel, numai după trei ani, la proclamarea Republicii Populare Mongole, se aflau în funcție 12 școli elementare și își

paralel cu dezvoltarea continuă a învățămîntului elementar obligatoriu pentru copiii de 8-12 ani. În acest an școlar, la Ulan-Bator și în centrele regionale a și fost introdus învățămîntul obligatoriu de 7 ani.

Am vizitat R. P. Mongolă cu cîteva zile înainte de începerea acestui an școlar. Peste tot școlile erau gata pregătite pentru a-și deschide porțile. Pe șoseaua asfaltată care duce de la Ulan-Bator la centrul carbonifer Nalaaha, spre marginea de răsărit a orașului, o școală nouă, cu toată zestrea ei, aștepta începutul noului an școlar. În alt capăt al orașului, spre nord, urma să se deschidă tot atunci noul Palat

Note de drum din R. P. Mongolă

începuseră activitatea cele dintîi școli medii și tehnice. Curînd după aceea și-a deschis porțile Universitatea de stat „Ciobalsan”.

Astăzi, învățămîntul mongol, născut acum patru decenii, o dată cu puterea populară, numără 430 de școli de cultură generală, frecventate de peste 100.000 de elevi, 97,7% din numărul total al copiilor de vîrstă școlară sînt cuprinși în sistemul de învățămînt, cîtră record dacă ne gîndim că o bună parte a populației își schimbă domiciliul de cîteva ori pe an. În ultimii patru ani cursurile școlilor elementare au fost absolvite de 52.347 de elevi.

În prezent, poporul mongol se află în pragul înfăptuirii unei importante holăriri menite să ridice învățămîntul pe o treaptă și mai înaltă. Cel de al XIII-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol, care a avut loc anul trecut, a trasat sarcina trecerii la învățămîntul obligatoriu de 7 ani,

al pionierilor, adevărat castel din basme. Cele mai alese manifestări ale geniului popular mongol — de la artele decorative și aplicale pînă la eposul popular prezent în picturile murale din „camera basmelor” — se îngemănează aici într-un impunător monument închinat tinerei generații.

Am cunoscut în partea de mijloc a țării, într-un sat îndepărtat, o învățătoare — fiica colectivistului Bazarrilciaa. Strînsul înului, care are aici semnificația unei adevărate sărbători a muncii, era în toi. Un întreg ciclu de îndeletniciri domestice se leagă de acest eveniment. De aceea la el participă toată lumea, de la păstorul încărunțit de vreme și de asprimile stepei pînă la prichindelul care-și poartă cu demnitate smocul de păr din creștet relezat pe frunte, după obiceiul mongol. Am văzut-o pe învățătoare adunînd ființa cu furca și cu grebla, ca și pe la noi, în rînd cu cei mai harnici

colectiviști. Într-o clipă de răgaz rugat-o să-mi spună dacă izbutește aibă o frecvență bună la școală, ține seama că jurtele colectivizatorilor, ca și gospodăriile de munte din pășunile noastre, sînt împrăștiate pe distanțe mari, iar cei mai mulți dintre părinți, prin natura îndeletnicirii lor, nu au domiciliu stabil. Mi-a răspuns că în școlile elementare din sate elevii sînt întreținuți pe seama statului, care le pune la îndemîna gratuit cazare și masă, haine și rechizite școlare.

La cîteva zeci de kilometri de satul unde am cunoscut-o pe această învățătoare se află localitatea Șivert. De cîteva ani a fost întemeiată aici la gura unei luneci pitorești o tabără de pionieri. Am fost vreme de cîteva ceasuri oaspelele acestei tabere. Căzdele m-au îndemnat să vizitez pe rînd cercurile tinerilor micuriniști, „al miinilor îndeminate”, al coriștilor și dansatorilor. La cercul „miinilor îndeminate” am văzut fețe de pernă, ștergare și batiște împodobite cu desene stîngace dar pline de fantezie, cele mai multe dintre ele întîlșind scene din viața de fiecare zi — o turmă, un păstor, un arcaș, un cal, o cămilă.

Copiii arașilor crescători de vite, fiii jobagilor de ieri, se bucură astăzi de o viață la care n-ar fi cutezat să rivnească închipuirea cea mai înaripată a părinților și strămoșilor lor. Pretutindeni, pe podișurile munților Arhangai sau în deșertul Gobi, în capitala de astăzi a țării și în străvechiul Karakum, cultura, școala au intrat adînc în viața de toate zilele a mongolilor.

În țara în care pînă la revoluție nu exista nici o școală în limba maternă, analfabetismul este astăzi lichidat. La o populație în jurul unui milion de locuitori — peste 100.000 de școlari. Din zece oameni — unul învață.
BORIS BUZILA